

4. A když půjde ležeti, znamenají místo, na kterémž lehne, a přijdouc pozdvihneš pláště u noh jeho, a tu se položíš; on pak oznámí tobě, co bys měla činiti.

5. Jízto Rut řekla: * Cokoli mi rozkážeš, učiním.

6. Sía tedy na to humno, a učinila všechno, což jí rozkázala svegruše její.

7. Když pak pojeď Bóz a napil se, a rozveselilo se srdce jeho, šel spátí vedle stohu; přišla i ona tise, a nozdřívní pláště u noh jeho, a položila se.

8. A když bylo o půl noci, ulekl se muž ten a zchopil se, a ať žena leží u noh jeho.

9. I řekl: Kdo jsi ty? A ona odpověděla: Já jsem Rut, děvka tvá. Vztáhni křídlo * pláště svého na děvku svou, nebo přibuzný jsi.

10. A on řekl: * Požehnaná jsi ty od Hospodina, dcero má. Větší jsi nyní pobožnosti dokázala, nežli prvě, že jsi nehledala míradenců bohatých aneb chudých.

11. Protož nyní, dcero má, neboj se; vše, čehož žádáš, učiním tobě, nebo víš všechno město lidu mého, že jsi ty žena slechetná.

12. A také jest to pravé, že jsem přibuzný tvůj, ale jestli přibuzný bližší nežli já.

13. Odpocíniž tu přes noc, a když bude ráno, jestližeš on bude chtíti práva přibuznosti k tobě užiti, dobře, nechť užije. Pakliž nebude chtíti práva užiti k tobě, já právem přibuznosti pojmu tebe, * žítť jest Hospodin.

14. A tak spala u noh jeho až do jitra. Potom vstala prvě nežli by kdo poznati mohl bližního svého; nebo pečoval Bóz, aby někdo nezvěděl, že přišla žena ta na humno.

15. A řekl: Přines lokušku kterouž se odíváš, a drž ji. A když ji držela, naměřiv jí šest měr ječmene, vložil na ni. I vešla do města.

16. A přišla k svegruši své. Kle- ráž řekla: Kdo jsi ty dcero má? I vypravovala jí všechno, což jí učinil muž ten.

17. A řekla: Šest měr ječmence dal mi, nebo řekl ke mně: Nenavrátíš se prázdna k svegruši své.

18. I řekla jí Noémi: Počkej, dcero má, až porozumím, jak to padne; neboť neprobuzím muž ten, až tu věc dnes k místu přivede.

KAPITOLA 4.

Bóz vzal sobě Rut za manželku, 13. krát porodila jemu Obéda.

Tedy Bóz všed do brány, posadil se tam. A ať, přibuzný ten, o němž on byl mluvil, šel tudy. I řekl jemu: Poď sem, a posed' tu- to. Kterýz zastaviv se, sedl.

2. A vzav Bóz deset muží z starších města toho, řekl: Posadte se tudy. I posadili se.

3. Tedy řekl přibuznému tomu: Díl pole, kteréž bylo bratra našeho Elimelecha, prodala Noémi, kteráž se navrátíla z krajiny Moabské.

4. A já jsem uradil netajiti toho před' tebou a pravim: Ujmi pole to před' přisedicimi těmito a staršími lidu mého. Jestliže chceš, * koupiti, kup; pakli nekoupíš, oznam mi. Nebo vim, že kromě tebe není žádného, kterýz by měl právo koupiti je, a já jsem po tobě. Tedy on řekl: Já koupím.

5. I řekl Bóz: Když ujmeš pole to od Noémi, tedy i Rut Moabskou, manželku mrtvého, sobě pojmeš, abys vzbudil jméno * mrtvého v dědiciví jeho.

6. Odpověděl přibuzný ten: Nemohuť koupiti, abych spad' nezahladil dědiciví svého. Užív ty práva přibuznosti mé, nebo já nemohu užiti.

7. (Byl * pak ten obyčej od starodávna v Izraeli při koupí a směnách, ku potvrzení všelikého jednání, že szul jeden obuv svou, a dal ji druhému. A to bylo na svědeciví té věci v Izraeli.)

8. Protož řekl přibuzný Bózovi: Ujmi ty. I szul obuv svou.

9. Tedy řekl Bóz starším těm a všemu lidu: Vy svědkové jste dnes, že jsem ujal všechno, což bylo Elimelechovo, i všechno to, což bylo Chelionovo a Mahalono, od Noémi.

10. Ano i Rut Moabskou, ženu Mahatonovu, vzal jsem sobě za manželku, abych vzbudil jméno mrtvého v dědiciví jeho, a aby nebylo zahlazeno jméno mrtvého z bratří jeho, a z brány místa jeho. Vy svědkové jste dnes toho,

11. I řekl všechnen lid, kterýz byl v bráně města, i starší: Svědkové jste. Dejž Hospodin, aby žena vycházela do domu tvého byla jako * Rachel a jako Lia, kteréžto dvě vzdělaly dům Izraelský. Počinejž sobě zmužile v Efratě, a dosáhni jména v Betléme.

12. A ať jest dům tvůj jako dům Faresa, (kteréhož porodila * Tamar Judovi,) z semene toho, kterýz by dal tobě Hospodin s mladici touto.

13. A tak Bóz pojál sobě Rut, a byla manželkou jeho. A když že počala a porodila syna

14. I řekly ženy Noémi: Požehnaný Hospodin, kterýz nedopustil toho, abys měla zbavena býti přibuzného v tento čas, tak aby trvalo v Izraeli jméno jeho.

15. Onť očerství duši tvou, a velmi protivnice její, toliko aby ji popouzelá, proto že Hospodin zavřel byl život její.

KNIHA SAMUELOVA PRVNÍ,

KTERÁŽ

VŮBEC PRVNÍ KRÁLOVSKÁ SLOVE.

KAPITOLA 1.

O narození Samuele, 24. i jeho Pánu obětování.

Byl muž nějaky z Ramataim Zofim, s hory Efraim, jehož jméno bylo Elkána, syn Jerochama, syna Elihu, syna Tohu, syna Zuf Efratejského.

2. A ten měl dvě ženy, jméno jedné Anna, a jméno druhé Penenna. Měla pak * Penenna děti, ale Anna neměla děti.

3. I chodival muž ten z města svého každého roku, aby se klaněl a obětoval Hospodinu za synově Eli, Ofni a Fines, kněží Hospodinovi.

4. Když pak přišel den, v němž obětoval Elkána, dal Penenně manželce své, a všechnem synům i dcerám jejím dít.

5. Anně pak dal dít jeden výborný, nebo Annu miloval, ale * Hospodin zavřel byl život její.

6. Přesto kormoutila jí také

7. To když činival každého roku, a Anna též chodivala do domu Hospodinova, tak ji kormoutivala protivnice; ona pak plakávala a nic nejídala.

8. Tedy řekl jí Elkána muž její: Anna, proč pláčes? A proč nejíš? Proč tak truchlíš srdce tvé? Zdalíž já nejsem tobě lepší nežli deset synů?

9. Vstala tedy Anna, když pojedli v Silo a napili se; a Eli kněz seděl na stolici u věře chrámu Hospodinova.

10. Ona pak jsuci v hořkosti srdce, modlíla se Hospodinu a plakala velmi.

11. A učinila slib, řkuci: Hospodine zástupu, jestliže vzhledneš na trápení děvky své a rozpomeněš se na mne, a nezapomeněš na děvku svou, ale dáš služebnici své plod pohlavi mužského: tedy dám jej tobě, Hos-

podine, po všechny dny života jeho, a břitva nevede na hlavu jeho.

12. I stalo se, když se dlouho modlila před Hospodinem, že Eli pozor měl na ústa její.

13. Ale Anna mluvila v srdci svém; toliko rtové její se hýbaly, hlasu pak jejího nebylo slyšeti. I domníval se Eli, že by opila byla.

14. Protož řekl jí Eli: Dlouho-li budeš opílat? Vystřízvěj z vína svého.

15. Odpověděla Anna, řkuci: Nikoli, pane můj. žena jsem ducha truchlivého, ani vína ani nápoje opojného jsem nepila, ale vyčila jsem duši svou před Hospodinem.

16. Neprítomnávejž děvky své k ženě bezbožné, nebo z velikého myšlení a hořkosti své mluvila jsem až dosavad.

17. Již odpověděl Eli, řka: Jdiž u pokoj, a Bůh Izraelský * dejž tobě k prosbě tvé, zač jsi ho prosila.

18. I rekla: Ó by * nalezla děvka tvá milost před očima tvými! Tedy oděsdiž žena cestou svou, pojedla, a ltvář její nebyla více smutná.

19. I vsítili velmi ráno, a poklonu učinivše před Hospodinem, navrátili se, a přišli do domu svého do Ramata. Poznal pak Elkána Annu manželku svou, a Hospodin * rozpromnul se na ni.

20. I stalo se * po vyplnění dnu, jakž počala Anna, že porodila syna, a nazvala jméno jeho Samuel; nebo řekla: Vyprosila jsem ho na Hospodinu.

21. Šel pak muž ten Elkána se vši čeledí svou, aby obětoval Hospodinu obět výroční a silb svůj.

22. Ale Anna nešla, nebo řekla muži svému: Až odchováám dítě, před Hospodinem, j. aby ukáže se před Hospodinem, zustalo tam na věky.

23. I řekl jí Elkána muž její: Učiň, cožž se dobrého vidí, zůstaň, dokudž neodchováš jeho. Ó by toliko utvrdil Hospodin slovo své! A tak zůstala žena, a krmila syna svého, až jej i odchovala.

24. Potom, když ho odchovala, vedla jej s sebou, se třmi vpkly a jednou efi mouky a nádobou vína, i uvedla jej do domu Hospodinova v Silo; dítě pak ještě bylo malé.

25. Tedy zabili volka a přivedli dítě k Eli.

26. Ona pak řekla: Poslyš mne, pane můj. * Jako jest živa duše tvá, pane můj, já jsem žena ta, kteráž jsem stála tuto s tebou, modlící se Hospodinu.

27. Za toto dítě jsem prosila, a dal mi Hospodin k * prosbě mé, čehož jsem prosila od něho.

28. Protož já také oddávám jej Hospodinu; po všechny dny, v nichž živ bude, oddaný jest Hospodinu. A učinil to poklonu Hospodinu.

29. I vzal jej do nádoby neb do kotlíku, neb do pánve, aneb do hrnce, a cokoli zachytil hák, to sobě bral kněz. Tak činvali všemu lidu Izraelskému, kteříž tam přicházeli do Silo.

30. Nýbrž, prvě než * tuk zapalovali, přicházel mládenec kněžský a říkal člověku, kterýž obětoval: Dej masa, ať upěku knězi, nebo nevezme od tebe masa varného, ale surové.

31. Jemuž odpověděl-li člověk ten: Nechtž prvě zapálen tuk duše tvá, on říkal: Nikoli, ale dej hved, jestliže pak nedáš, moci vezmu.

32. I byl to hřích mládenců těch před Hospodinem velmi veliký; nebo pohrdali lidé oběti Hospodinovy.

33. Samel pak přišluhoval před Hospodinem, mládenček, oděný jsa efodem lněným.

34. A matka jeho dělávala mu sukničku malou, a přinášela je mu každého roku, když přicházela s mužem svým k obětování oběti výroční.

35. I požehnal Eli Elkánovi a manželce jeho, řka: Dejž tobě Hospodin silme z ženy této za oděšného, kteréhož jsi vzýšala na Hospodinu. I odešli na místo své.

36. Tedy navštívil Hospodin Annu, kteráž počala a porodila tři syny a dvě dcery. Ale mládenček Samuel rostl před Hospodinem.

37. Eli pak byl starý velmi a slyšel všechny věci, kteréž činili synové jeho všemu Izraeli, a kterak * obývali s ženami, kteréž přišluhovaly u dveří stánku úmluvy.

38. I řekl jim: Proč činite takové věci? Nebo já slyším zle slovo o vás ode všeho lidu tohoto.

39. Nikoli, synové moji, neboť králi svému, a o vvvýši rob poznaného svého.

40. I navrátil se Elkána do Ramaty, do domu svého, a pacholátko přišluhovalo Hospodinu při knězi Eli.

41. Synové pak Eli byli bezbožní, a neznači Hospodinu.

42. Nebo těch kněží obyčej při lidu byl: Kdokoli obětoval, přicházel kněžský mládenec, když * hák třizubý.

43. A vrazil jej do nádoby neb do kotlíku, neb do pánve, aneb do hrnce, a cokoli zachytil hák, to sobě bral kněz. Tak činvali všemu lidu Izraelskému, kteříž tam přicházeli do Silo.

44. Nýbrž, prvě než * tuk zapalovali, přicházel mládenec kněžský a říkal člověku, kterýž obětoval: Dej masa, ať upěku knězi, nebo nevezme od tebe masa varného, ale surové.

45. Jemuž odpověděl-li člověk ten: Nechtž prvě zapálen tuk duše tvá, on říkal: Nikoli, ale dej hved, jestliže pak nedáš, moci vezmu.

46. I byl to hřích mládenců těch před Hospodinem velmi veliký; nebo pohrdali lidé oběti Hospodinovy.

47. Samel pak přišluhoval před Hospodinem, mládenček, oděný jsa efodem lněným.

48. A matka jeho dělávala mu sukničku malou, a přinášela je mu každého roku, když přicházela s mužem svým k obětování oběti výroční.

49. I požehnal Eli Elkánovi a manželce jeho, řka: Dejž tobě Hospodin silme z ženy této za oděšného, kteréhož jsi vzýšala na Hospodinu. I odešli na místo své.

263 není dobrá pověst, kterouž já slyším, že odvracíte lid Hospodinův.

27. Zhrěši-li člověk proti člověku, souditi ho bude soudce; pakli kdo zhrěši proti Hospodinu, kdo se zasadí o něho? Ale neuposlechni hlasu otce svého, nebo je chtěl zbliti Hospodinu.

28. Ale mládenček Samuel prospával a rostl, a milý byl, jakož před Hospodinem, tak i před lidmi.

29. I přišel muž Boží k Eli, a řekl jemu: Taktó pravi Hospodin: Zda-liž jsem se patrně * nezivil domu otce tvého, když byl jsi v Egyptě, v domě Faraonově?

30. A vyvolil jsem ho sobě ze všech pokolení Izraelských za kněze, aby obětoval na oltáři mém, a aby kadil vonnými věcmi a nosil efod přede mnou; dal jsem také domu otce tvého všechny ohnivé oběti synů Izraelských.

31. Proč posláváte obět mou, i suchou obět mou, kterouž jsem přikázal v příbytku tomto? A víces ctil syny své, nežli mne, aby byli prvotinami všech obětí suchých. Izraele lidu mého.

32. Protož pravi Hospodin Bůh Izraelský: * Rekit jsem byl za jistě, dům tvůj a dům otce tvého přišluhovati měl přede mnou; až na věky, ale nyní pravi Hospodin: Odstup lo ode mne; nebo těch, o kteříž mně cti, počtím, pohrdání přijdou.

33. Aj, * dnové přicházejí, že odtenu rámě tvé a rámě domu domé tvém.

34. A viděti budeš protivníka v příbytku Páně, ve všem, čehož Bůh stědře udíleti bude Izraelovi, aniz bude starce v domě tvém po všechny dny.

35. A cteklí nevyhladim do konce muže od oltáře svého, abych trápil oči tvé a bolestí sruzoval duši tvou, všechno však množství domu tvého zemrou v věku vypořím.

36. A to měj za znamení, což přijde na dva syny tvé, Ofni a Pinesa: oba jednoho * dne umrou.

37. Vzbudim pak sobě kněze věrného, kterýž vedlé srdce mého

králi svému, a o vvvýši rob poznaného svého.

11. I navrátil se Elkána do Ramaty, do domu svého, a pacholátko přišluhovalo Hospodinu při knězi Eli.

12. Synové pak Eli byli bezbožní, a neznači Hospodinu.

13. Nebo těch kněží obyčej při lidu byl: Kdokoli obětoval, přicházel kněžský mládenec, když * hák třizubý.

14. A vrazil jej do nádoby neb do kotlíku, neb do pánve, aneb do hrnce, a cokoli zachytil hák, to sobě bral kněz. Tak činvali všemu lidu Izraelskému, kteříž tam přicházeli do Silo.

15. Nýbrž, prvě než * tuk zapalovali, přicházel mládenec kněžský a říkal člověku, kterýž obětoval: Dej masa, ať upěku knězi, nebo nevezme od tebe masa varného, ale surové.

16. Jemuž odpověděl-li člověk ten: Nechtž prvě zapálen tuk duše tvá, on říkal: Nikoli, ale dej hved, jestliže pak nedáš, moci vezmu.

17. I byl to hřích mládenců těch před Hospodinem velmi veliký; nebo pohrdali lidé oběti Hospodinovy.

18. Samel pak přišluhoval před Hospodinem, mládenček, oděný jsa efodem lněným.

19. A matka jeho dělávala mu sukničku malou, a přinášela je mu každého roku, když přicházela s mužem svým k obětování oběti výroční.

20. I požehnal Eli Elkánovi a manželce jeho, řka: Dejž tobě Hospodin silme z ženy této za oděšného, kteréhož jsi vzýšala na Hospodinu. I odešli na místo své.

21. Tedy navštívil Hospodin Annu, kteráž počala a porodila tři syny a dvě dcery. Ale mládenček Samuel rostl před Hospodinem.

22. Eli pak byl starý velmi a slyšel všechny věci, kteréž činili synové jeho všemu Izraeli, a kterak * obývali s ženami, kteréž přišluhovaly u dveří stánku úmluvy.

23. I řekl jim: Proč činite takové věci? Nebo já slyším zle slovo o vás ode všeho lidu tohoto.

24. Nikoli, synové moji, neboť

a vedlé duše mé vše konati bude, a vzdělám jemu dům stály, aby přisluhoval před pomazaným mým po všechny dny.

36. A budeť, že kdožkoli pozůstane z domu tvého, přijde, aby se poklonil jemu, pro peníz stříbrný a pro skvyu chleba, a řekne: Připusť mne, prosím, k jedné třídě kněžské, abych jedl chléb.

KAPITOLA 3.

Povolení Samuele 19. a zříhat jeho.

Mládenček pak Samuel přísluhoval Hospodinu při Eli, a řeč Hospodinova byla vzácná v těch dnech, aniž bývalo vidění zjevného.

2. Stalo se pak jednoho dne, když Eli ležel na místě svém, a již byl počal scházeti * na oči, a nemohl viděti.) *k.4.16.

3. Samuel také spal, a světlo Boží ještě zhašeno nebylo v chrámě Hospodinově, v němž byla truhla Boží.

4. Ze zavolal Hospodin Samuele.

Kterýž řekl: Ted jsem.

5. I běžel k Eli a řekl: Ted jsem, nebo jsi mne volal. I odpověděl: Nevolal jsem, jdi zase spáti. Kterýž odšel, spal.

6. Opět pak Hospodin zavolal Samuele. A vstáv Samuel, šel k Eli a řekl: Ted jsem, nebo jsi mne volal. I odpověděl: Nevolal jsem, jdi zase, spáti.

7. Samuel pak ještě neznal Hospodinovu řeč, a ještě neznal Hospodinovu řeč.

8. Tedy opět Hospodin zavolal Samuele po třetí. Kterýžto vstáv, šel k Eli a řekl: Ted jsem, nebo jsi mne volal. Tedy srozuměl Eli, že by Hospodin volal mládence.

9. I řekl Eli k Samuelovi: Jdi, spá, a bude-li tě volati, řekneš: Mluv, Hospodine, nebo slyší služebník tvůj. Odešel tedy Samuel, a spal na místě svém.

10. I přišel Hospodin, a stál a zavolal, jako i první, a řekl: Samuele, Samuele! Odpověděl Samuel: Mluv, nebo slyší služebník tvůj.

11. I řekl Hospodin Samuelovi: Ať já učiním věc takovou v Izraeli, kterouž kdokoli * uslyší, zníti jemu bude v obou uších jeho.

12. V ten den uvedu na Eli všechno to, což jsem mluvil proti domu jeho; počnůť i dokonám.

vy, ať přijde mezi nás, a vysvobodí nás z rukou nepřátel našich.

4. Poslal tedy lid do Silo, a vzali odtud truhlu smlouvy Hospodinova zástupů, sedícího * na cherubících. Byli také tam dva synové Eli s truhlou smlouvy Boží, Ofni a Fines, *11.M.25.22.2.80.2.

5. Když pak přinesena byla truhla smlouvy Hospodinovy do vojenská, zřekli všecken Izrael s velikým plésáním, až země * vzněla.

6. Uslyševše pak Filistinsti hluk plésání, řekli: Jaky jest to hlas výskání velkého tohoto v vojště Hebrejském? I poznali, že truhla Hospodinova přišla do vojenská.

7. Protož báh se Filistinsti, když praveno bylo: Přišel Bůh do vojenská jejich; a řekli: Běda nám, nebo nebylo prvé nic k tomu podobného.

8. Běda nám! Kdo nás vysvobodí z ruky těch bohu silných? Tí jsou bohové, kteříž zblili Egypt všelikou ranou i * na poušti. *17.M.15.14.

9. Posilňte se a buďte muži, ó Filistinsti, abyste nesloužili těm Hebrejským, jako oni * sloužili vám; buďtež tedy muži a bojujte.

10. Bojovali tedy Filistinsti, a poražen jest Izrael, a utkali jedena každý do stanu svého. I bylo la ta porážka velká velmi, nebo padlo z Izraele třidesti tisíc pěšáků;

11. Také truhla Boží * vzata, a dva synové Eli zabiti, Ofni a Fines.

12. Běže pak jeden Beniaminský z bitvy, přišel do Silo téhož dne, maje roucho roztržené a hlavu prst posypanou.

13. Přišel tedy a a j. Eli seděl na stolici při cestě, hledě, nebo srdce jeho lekalo se za truhlu Boží; a když všel muž ten, a oznámil v městě, kvílilo všecko město.

14. A uslyšev Eli hlas křiku tohoto, řekl: Jaky jest to hlas hřimotiv tohoto? Muž pak ten pospíchal, a přiběhl, aby oznámil Eli osmi letech; oči také jeho byly * již pošly, a nemohl viděti.) *k.3.2.

16. I řekl muž ten k Eli: Já jdu z bitvy, z bitvy zajisté utekl jsem dnes. I di jemu on: Co se tam stalo, můj synu?

17. Odpověděl ten posel a řekl: Utekl Izrael před Filistinskými,

také i porážka velká stala se v lidu, ano i oba synové tvoji zabiti jsou. Ofni a Fines, a truhla Boží jest vzata.

18. I stalo se, že jakž jmenoval truhlu Boží, spadl Eli s stolice nazpět při úhlu brány, a tak zlo- miv šiji, umřel; nebo byl muž starý a těžký. On soudil Izraele čtyřidceti let.

19. Nevěsta pak jeho, manželka Finesova, jsuc těhotná a blízká porodu, uslyševši také tu pověst, že by truhla Boží vzata byla, a že umřel tchán její i muž její, sklonila se a porodila; nebo se obotřily na ni uzkostí její.

20. A v ten čas, když ona umírala, rekly, kteréž stály při ní: * Neboj se, však jsi porodila syna. Kteráž nic neodpověděla, aniž toho připustila k srdci svému. *11.M.35.17.

21. I nazvala dítě Ichabod, řkuci: Přestěhovala se sláva z Izraele; proto že vzata byla truhla Boží, a umřel tchán i muž její.

22. Protož rekla: Přestěhovala se sláva z Izraele; nebo vzata jest truhla Boží.

KAPITOLA 5.

Truhla Boží mezi Filistinskými.

Filistinsti pak vzali truhlu Boží, a zanesli ji z Eben-Ezer do * Azotu. *Joz.15.46.47.

2. Vzali tedy Filistinsti truhlu Boží, a vnesli ji do domu modly Dágon, a postavili ji vedle Dágonu.

3. A když Azotští na zejtrí ráno vstali, a j. Dágon povatény ležel tváří svou na zemi před truhlou Hospodinovou. I vzali Dágonu a postavili jej na místo jeho. *11.Kor.6.14.16.

4. A když opět ráno nezejtrí vstali, a j. Dágon, jakž upadl, ležel tváří svou na zemi před truhlou Hospodinovou; blava pak Dágonova a obě dlaně rukou jeho odtržené byly na prahu, jen ho špatek zůstal.

5. Protož kněží Dágonovi a všickni, kteříž vcházejí do domu Dágonova, nešlapají na prah Dágonův v Azotu až do tohoto dne.

6. Tedy ztuzena jest ruka Hospodinova nad Azotskými, a podobula je, (nebo ramlia * je neduhly na zadku), Azot i končiny jeho. *v.M.23.27.2.78.86.

7. Vidouce pak muži Azotští, co se děje, řekli: Necht' nezůstává

truhla Boha Izraelského u nás, nebo těžká jest ruka jeho proti nám, a proti Dágonovi bohu našemu.

8. I obeslali a shromáždili všechna knížíta Filistinská k sobě, a řekli: Co * učiníme s truhlou Boha Izraelského? Odpověděli: Nechť jest doprovována do Gát truhla Boha Izraelského i zprovodí tam truhlu Boha Izraelského.

9. Stalo se pak, když ji vypravovali, že ruka Hospodinova přikročila k městu trápenin velikým velmí, a ranila muže města od malého až do velkého, a namerlalo se jim v tajných místech plno vrčů.

10. Z té příčiny poslali truhlu Boží do Akaron. A když přišla truhla Boží * do Akaron, zkrfkl Akaronští, řkouce: Zprovodili k nám truhlu Boha Izraelského, aby nás pomohli i náš lid. ^{*Joz.15,46.}

11. Protož poslavše, shromáždili všechna knížíta Filistinská, a řekli: Odešlete truhlu Boha Izraelského, ať se navráti na místo své, a nezmoří nás i lidu našeho. Nebo bylo trápení smrtelné po všem tom městě, a velmi těžká byla ruka Boží tam.

12. Muž, pak, kteříž nezemřeli, raněni byli neduhou na zadku, tak že křik města vstupoval až k nebi:

KAPITOLA 6.

Navrácení truhly Boží Izraelovi, 19. a ranění pro ni Betsemelských.

Byla pak truhla Hospodinova v krajíně Filistinské za sedm měsíců.

2. Tedy Filistinsti povolavše kněží a hadačů, řekli: * Co učiníme s truhlou Hospodinovou? Oznamte nám, kterak bychom ji odeslali na místo její? ^{*K.6,8.}

3. Kterž odpověděli: Jestliže odešlete truhlu Boha Izraelského, neoděšlete ji prázdne, ale vselijak dejte ji obět za provinění; tehdy uzdravení budete, a poznáte, proč ruka jeho neodešla od vás.

4. I řekli: Jakáž jest to obět za hřích, kterouž ji dáti máme? Odpověděli: Vedle počtu knížíat Filistinských pět zadků zlatých a pět stejných zlatých; nebo rána jednoho knížíteč vašich.

5. Uděláte tedy podobnosti zadků svých a podobnosti myši

svých, kteréž pokazily zemi, i dáte slávu Bohu Izraelskému; snad pozíhčí ruky své nad vámi, i nad bohy vašimi a nad zemí svá.

6. A proč obízájete srdce svá, jako jsou obízájete srdce svá, Farao srdce své? Zdáliž když divné věci prokázal při nich, nepropustili jich, a oni odesli? ^{*J.11,3,4,5. K.12,31.}

7. A protož uděláte vůz nový jeden a vezmete dvě krávy otelečné; na kteréž iha nebylo vzkládáno, a zapřáhnete ty krávy do vozu, a zavřete telata jejich do doma, aby za nimi nešla.

8. A vezmouce truhlu Hospodinovu, vstavte ji na vůz; nádobypak zlaté, kteréž jste dali jí za provinění, položte v škrtnice po boku jejím, a propusťte ji, ať odejde. ^{*Joz.16,20,21,16.}

9. A seřte: Jestliže cestou k cíli svému půjde do * Betsemes, ont jest nám způsobil všecko toto zlé přenáranné; pakli nic, poznamé, že ne ruka jeho dotkla se nás, ať náhodou nám to přišlo.

10. Učinili tedy ti muži tak, a vzavše dvě krávy otelečné, zapřáhli je do toho vozu, a telata jejich zavřeli doma.

11. A vstavili truhlu Hospodinovu na vůz, i škrtnku i myši zlaté, a podobizny zadků svých.

12. I šly upřímy krávy cestou, kteráž vede do Betsemes, silnicí jednon přede jdoucí a říčce, a než se uchýlily na pravo aneb na levo. Knížíta také Filistinská šla za nimi až ku pomezí Betsemes.

13. Betsemští pak žali tehdáž psenic v údolí, a pozdvihše oči svých, uzřeli truhlu; i veselili se, vidouce ji.

14. A když přijel vůz na pole Jozue Betsemského, tu se zastavil. I byl tu kámen veliký. Tedy zsekavše dříví vozu toho i ty krávy, obětvali je v obět zápalnou Hospodinou.

15. Levitové pak složili truhlu Hospodinovu i škrtnku, kteráž byla při ni, v níž byly nádoby zlaté, a postavili na ten kámen veliký. Muži pak Betsemští dodávali oběti zápalných, a obětvali oběti v ten den Hospodinou.

16. Což viděše knížíta Filistinská, navrátili se do Akaron téhož dne.

17. Tito jsou pak zadkové zlatí, kteréž dali Filistinsti za své provinění Hospodinou, za Azot jeden,

za Gátu jeden, za Askalon jeden, za Gát jeden, za Akaron jeden.

18. Myši také zlaté, vedlé počtu všech měst Filistinských, za patero knížístvi, od města hrázeneho až do vsi nehrázene, a až k kameni tomu velikému, a na němž poslali truhlu Hospodinovu, kteréž jest až do tohoto dne na poli Jozue Betsemského.

19. Pobli pak Hospodin z mužů Betsemelských, kteříž hiedli do truhly Hospodinovy, pobli, a přivim, z lidu padesát tisíců, a sedmadesát mužů. I kvilil lid, proto že učinil Hospodin v lidu porážku velikou. ^{*1V,4,4,20.}

20. Protož rekli muži Betsemští: Kdož bude moci ostatí před Hospodinem Bohem svatým tímto? A k komu odejde od nás?

21. I poslali posly k obyvatelům Kariatjaharim. Řkouce: Vrátili zase Filistinsti truhlu Hospodinovu; přide, vezměte ji k sobě. ^{*Joz.18,14.}

KAPITOLA 7.

Přenesení truhly do Kariatjaharim, 7. a vauka Izraelských proti Filistinským.

Tedy přišli muži * Kariatjaharim a vzali od tud truhlu Hospodinovu a vnesli ji do domu Abinadabova na pahrbek, a Eleazara syna jeho posvětili, aby ostithal truhly Hospodinovy. ^{*Soud.18,12.}

2. Stalo se pak, že od toho času, jakž zůstala truhla v Kariatjaharim, když bylo přeběho mnoho dní, a byl již rok dvacátý, teprv šel domů Izraelskemu, řka: Jestliže celým srdcem svým obračíte se k Hospodinou, odejměte

* bohy cizí z prostředku sebe i Asiarota, a ustavte srdce své při Hospodinou, a služte jemu samému, a vysvobodí vás z ruky Filistinských. ^{*Joz.24,23. 1V,6,13.}

4. A tak zavřhli synové * Izraelské Bálím i Astarota, a sloužili Hospodinou samému. ^{*3,6,10,16.}

5. Byl také řekl Samuel: Shromáďte všecken lid Izraelský * do Masfa, a modli se budu za vás Hospodinou. ^{*1V,10,17. Joz.18,26.}

6. I shromáždili se do Masfa, a vážce vodu, vylévali před Hospodinem, a posřice se v ten den, rekli tam: Zhrěšili jsme proti Hospodinou. A soudil Samuel syny Izraelské v Masfa.

7. Uslýšavše pak Filistinsti, že synové Izraelské shromáždili se do Masfa, vytáhla knížíta Filistinská proti Izraelovi. Což když uslyšeli synové Izraelské, báli se přichodu Filistinských.

8. Pročež rekli synové Izraelské Samuelovi: * Nepřestávej volati za nás k Hospodinou Bohu našemu, aby nás vysvobodil z ruky Filistinských. ^{*K.12,26.}

9. Vzáv tedy Samuel beránka jednoho, kterýž ještě ssal, obětoval ho celého v obět zápalnou Hospodinou. I modli se Samuel Hospodinou za Izraele, a uslyšel jej Hospodin.

10. I bylo, že když Samuel obětval obět zápalnou, Filistinsti přiblížili se, aby bojovali proti Izraelovi, ale * zahrml Hospodin hřimáním náramným v ten den nad Filistinskými, a potřel je, i porážce jsou před tvář Izraele. ^{*K.2,10. Z.18,16.}

11. Vytáhše pak muži Izraelské, z Masfa, stihali Filistinské, a bili je až pod Betchar.

12. Tehdy vzav Samuel kámen jeden, položil jej mezi Masfa a mezi Sen, a nazval jméno jeho Eben-Ezer; nebo řekl: Až potud pomáhal nám Hospodin.

13. A tak snížení jsou Filistinsti, a netáhl více na pomezí Izraelské; a byla ruka Hospodinova proti Filistinským po všechny dny Samuelovy.

14. Navráćena jsou také města Izraelovi, kteráž byli Filistinsti odtrhli od Izraele, počta od Akaron až do Gat; i pomezí jejich vysvobodil Izrael z ruky Filistinských. A byl pokoj mezi Izraelem a Amorejskými.

15. I soudil Samuel Izraele po všechny dny života svého.

16. A chodě každého roku, obcházel Bethel a Galgala i Masfa, a soudil Izraele na všech těch místech.

17. (Potom navracoval se do Ramata, nebo tam byl dům jeho, a tam soudil Izraele.) Tam také vzdělal ollár Hospodinou. ^{*K.1,19.}

KAPITOLA 8.

Lid proti za krále, 10. jímž obyčej královských předložén.

Když se pak zstaral Samuel, ustanovil syny své za soudce v Izraeli.

2. A bylo jméno syna jeho prvo-

rozeného Joek, a jméno * druhého Abia; ti byli soudcové v Bersabě. *1.Psa.8.26.

3. Nechodili pak synové jeho po cestách jeho, ale uchýlili se po lakomství, a berouce dary, přerazceí soud.

4. Shromáždili se tedy všickni starší Izraelští, a přišli k Samuelovi * do Ramata. *8.7.17.

5. A řekl jemu: Aj, tys se již zstaral, a synové tvoji nechodí po cestách tvých; protož nyní * ustanov nám krále, aby soudil nás, jakož jest u všech národů. *Oz.13.10. Skm.13.21.

6. I nelíbila se ta řeč Samuelovi, že řekl: * Dej nám krále, aby nás soudil. Protož modlil se Samuel Hospodinu. *V.M.17.14.

7. Tedy řekl Hospodín Samuelovi: Uposlechni hlasu lidu ve všem, což mluví tobě; nebo ne tebouť jsou pohrdli, ale mnou pohrdli, abych nekraloval nad nimi.

8. Podlé všech skutků těch, kteréž činil od onoho dne, v němž jsem je uvedl z Egypta až do tohoto dne, kdyžto opustili mne, a služili bohům cizím, takť oni činí i tobě.

9. Protož nyní uposlechni hlasu jejich, a však nejrjv osvědč pilně před nimi, a oznam jim obyčej krále, kterýž nad nimi kralovati bude.

10. I mluvil Samuel všechny řeči Hospodínovy k lidu, kterýž krále žádati od něho.

11. A řekl: Tento bude obyčej krále, kterýž kralovati bude nad vámi: Bráti bude syny vaše, a dá je k vozům svým, a zdělá sobě z nich jezuce, a běhati budou před vozem jeho.

12. Také ustanoví je sobě za hejtmany nad tisíce a za paděsátníky, a aby jemu orali roli jeho, a žali obilí jeho, též aby jemu dělali nástroje válečné a přípravy k vozům jeho.

13. Dcery také vaše bráti bude, aby dělaly maslu, a byly kuchařky a pekařky.

14. Nadto, pole vaše a * vinice vaše, i olivový vaše nejvýbornější pobeře a rozdá služebníkům svým. *1.Král.21.2.našl.

15. Také z toho, což vsejete, a z vinic vašich desátky bráti bude, a dá komorníkům a služebníkům svým.

16. Též služebníky vaše a děvky vaše, a mládence vaše nejzpůsobnější, i osly vaše vezme, aby jimi dělali dílo své.

17. Z stád vašich desátky bráti bude, a vy budete jemu za služebníky.

18. I budete volati v ten den přičinou krále * vašeho, kteréhož byste sobě vyvolili, a nevyšlysi vás Hospodín dne toho. *1.Král.12.4.

19. Nechtěl však lid uposlechnouti řeči Samuelovy, a řekl: Několi, ale král bude nad námi,

20. Abychom i my také byli, jako všickni jimi národové, a souditi nás bude král náš, a * vycházejé před námi, bojovati bude za nás. *IV.M.27.17.

21. Vyslyšev tedy Samuel všechna slova lidu, oznámil je Hospodinu. 22. I řekl Hospodín Samuelovi: Uposlechni * hlasu jejich, a ustanov jim krále. Protož řekl Samuel mužům Izraelským: Jdětež jeden každý do města svého. *8.7.9.

KAPITOLA 9.

Saul hledaje oslice, 6. k Samuelovi přišel, 14. a od něho vzácně přijal. Byl pak muž z pokolení Beniamin, jménem Cis, syn Abiela syna Seror, syna Bechorat, syna Alia, syna muže Jermini, muž * udat.2.1.

2. Ten měl syna jménem Saule, mládence * krásného, tak že žádného z synů Izraelských nebylo pěknějšího nad něj; od o ramene svého vzhůru převyšoval všecken lid. *II Sam.14.25. 9.1 Sam.10.23.

3. Byly se pak ztratily oslice Cis otcu Saulova. I řekl Cis Saulovi synu svému: Vezmi i hneď s sebou jednoho z služebníků, a vstaň, a jdi, hledej oslice.

4. A tak šel přes horu Efraim, a našel; prošli také zemi Sálím, a nic nenašel. Ještě přešli i zemi Jermini, a nenašel.

5. Když pak přišli do země Zaf, řekl Saul služebníkovi svému, kterýž byl s ním: Poď a navrať se, abv otec * můj nechaje těch oslic, neměl starosti o nás. *8.10.2.

6. Kterýž řekl jemu: Aj, nyní můž Boží jest v místě tomto, a muž ten jest znamenitý; cožkoli praví, všechno se tak stává. Medťe, jdeme tam, zdej by oznámil nám cestu naši, kterouž bychom jiti měli.

7. Odpovědě Saul služebníkovi svému: Aj, půjdeme. Co pak přineseš mě mužů tomu? Nebo isme chléb vytrávili z pytlíků našich, ani daru nemáme, kterýž bychom přinesli muži Božímu. Což máme?

8. I doložil služebník, odpovídaje rozeného Joek, a jméno * druhého Abia; ti byli soudcové v Bersabě. *1.Psa.8.26.

3. Nechodili pak synové jeho po cestách jeho, ale uchýlili se po lakomství, a berouce dary, přerazceí soud.

4. Shromáždili se tedy všickni starší Izraelští, a přišli k Samuelovi * do Ramata. *8.7.17.

5. A řekl jemu: Aj, tys se již zstaral, a synové tvoji nechodí po cestách tvých; protož nyní * ustanov nám krále, aby soudil nás, jakož jest u všech národů. *Oz.13.10. Skm.13.21.

Saulovi a řekl: Hle, naleziť jsem u sebe čtvrt lotu stříbra; to dám muži Božímu, aby nám oznámil cestu naši.

9. (Za starodávna v Izraeli tak říkával každý, kdož jiti měl raději k s Bohem: Poďte, a půjdeme až k vicicim. Nebo ten, kterýž nyní n slově prorok, za starodávna slou vidoucí.)

10. Řekl tedy Saul služebníkovi svému: Dobrá jest řeč tvá, nuž jdemež i šli do města, v kterémž jdi muž Boží.

11. A když vcházel na horu města, pokal se s dývečkami, vycházejícími vařit vody. I řekl jim: Jest-li zde * vidoucí? *1.Psa.9.22.

12. Kterž odpověděly jim a řekly: Jest. Hle, a on před tebou, pospěš tedy; nebo dnes přišel do města, proto že obětuje dnes lid na té hoře.

13. Hned, jakž vejдете do města, tedy naleznete ho, prvě než vstoupí na horu k jidlu. Lid zajisté nebude jisti, dokudž on neprijde, nebo on pozehná oběti, a potom pozvají jisti budou. A protož jděte, nebo v tuto chvíli naleznete ho.

14. I šli do města. A když vcházel do prostřed města, aj, Samuel vycházel proti nim, aby vstoupil na tu horu.

15. Hospodín pak zjevil Samuelovi c jeden den dřív, nežli přišel Saul, řka: Muž * z země Beniamin, kteréhož poznáš, aby byl vůdce lidu mého Izraelského, a vysvobodit lid můj z ruky Filistinských; vzhleďť jsem zajisté na lid svůj, nebo přišlo volání jeho ke mně. *Sk.13.91.

17. A když Samuel izřel Saule, řekl jemu Hospodín: Aj, ted ten muž, o kterémž pravil jsem tobě: Tent spravovati bude lid můj.

18. Tedy přistoupil Saul k Samuelovi v bráně, a řekl: Ukáž mi, prosím, kde jest tuto dům vidoucího?

19. I odpovědě Samuel Saulovi: Já jsem vidoucí. Vstupiž přede mnou na horu, a budete dnes jisti se mnou; potom ráno propustím tě, a cožkoli jest v srdci tvém, oznámím tobě.

20. O oslice pak, kteréž se ztrátily dnes třetí den, nic se nestarej, nebo nalezeny jsou. Ale na koho žádost všeho Izraele? Zdáli ne na tebe a na všecken dům otce tvého?

21. I odpovědět Saul a řekl: Zdáliť ja nejsem syn Jermini, z nejmenší-

ho pokoleni Izraelského? Ano i čeled má * jest nejchaternější ze všech čeledi pokoleni Beniaminova. Pročež isi tedy ke mně mluvil taková slova? *8.13.17.

22. A pojav Samuel Saule i služebnika jeho, uvedl je do pokoje, a dal jim místo nejřednější mezi pozvanými, jichž bylo okolo třiceti mužů.

23. I řekl Samuel kuchaři: Dej sem ten dil, kterýž jsem dal tobě, o kterémž jsem řekl: Schovej jej obzvláště.

24. Když tedy přinesl kuchař plece i s tím, což se ho přidrželo, položil Samuel před Saule, a řekl: Toď, cožž požusťalo, vezmi sobě, jez; ať k této chvíli zajisté zachovano jest to pro tebe, jakž jsem řekl: Lidu jscm pozval. I jedl Saul s Samuelem v ten den.

25. A když sešli s hory do města, mluvil s Saulem na vrchní podlaže, stalo se, když záre vzházela, že zavolal Samuel Saule na hůru, řka: Vstaň, a propustim tě. Vstal tedy Saul, a vyšli oba ven, on i Samuel.

27. A když přicházeli na konec města, řekl Samuel Saulovi: Rci služebníkovi, ať jde napřed, (i šel) pak pozastav se málo, až o známim řeč Boží.

KAPITOLA 10.

Pomazání Saule na království Izraelské, 17. a vyhlášení jeho.

Tedy vzal * Samuel nádobku oleje, a vyvil na hlavu jeho, a položil ho, i řekl: Aj, tedť o pomazal tě Hospodín nad dědictvím svým za vůdce. *8.15.1. 8.15.1. 8.15.1.

2. Když půjdeš dnes ode mne, nalezneš dva muže u * hrobu Rachel v končinách Beniamin v Zelzachu. Kterž řeknou tobě: Nalezeny jsou oslice, jichž jsi chodil hledati. A

aj, otec tvůj nechav péče o oslice, stárá se o vás, pravě: Kterak u- dělám o syna svého? *1.M.26.19.

3. A odejda odtud dále, přijdeš až k rovině Tábor. I potkaj se s tebou tam tři muži vstupující k Bohu do Bethel, jeden nesa tři kozele, druhý, nesa tři pecníky chleba, a třetí nesa láhvice vina.

4. Kteržto kdžť pozdraví, dadť dva chleby, kteréž přijmeš z rukou jejich.

5. Potom přijdeš na pahrbek Boží, na kterémž jest stráž Filistinská. A když tam vejdeš do města,

potká se s tebou zástup proroků sstoupujících s hory a před nimi loutna, buben i píšťalka a harfa, a oni prorokovali budou.

6. I sstoupí na té Duch Hospodinův, a prorokovali budeš s nimi, a proměněn budeš v muže jiného.

7. Když tedy zběhnou se tato znamení při tobě, učiň, cožkoliv najde ruka tvá, nebo Bůh s tebou jest. Galgala, a aj, já sstoupím k tobě, abych obětoval oběti pokojné. Za sedm dní čeká ti budeš, až přijdu k tobě, a ukážím, co bys měl činiti.

9. A bylo, když se obrátil, aby šel od Samuele, že Bůh proměnil cka ta znamení dne toho.

10. I přišli tam ku pahrbku, a aj, zástup proroků proti němu, i sstoupil na něj Duch * Boží, a prorokoval u prostřed nich. *k.16,19.

11. Stalo se tedy, že všickni, kdož ho znali prvé, viděli, an prorokují s jedním. Pročež mluvil každý, jeden k druhému: Což se to stalo synu * Cis? Zdali také Saul mezi proroky? *k.19,24.

12. I odpověděl jeden odtud a řekl: A kdo jest otec jejich? Protož přišlo to v příští: Zdali také Saul mezi proroky? *k.19,24.

13. A přestav prorokovali, přišel na horu.

14. Řekl pak strýc Saulův jemu a k služebníkovi jeho: Kam jste chodili? Odpověděl: Hledati oslice; když jsme pak poznali, že *jich není, přišli jsme k Samuclovi.

15. I řekl strýc Saulův: Pověz mi medle, co vám řekl Samuel?

16. Odpověděl Saul strýci svému: Oznamil nám místné, že by nalezny byly oslice. Ale s strany království nic mu neoznámil, co mluvil Samuel.

17. Svolal pak Samuel lid k Hospodinu do Masfa.

18. A řekl synům Izraelským: Takto praví Hospodin Bůh Izraelský: Já jsem vyvedl Izraele z Egypta, a vysvobodil jsem vás z ruky Egypťských, nýbrž z ruky všech království sssuzujících vás. Ale vy dnes * zavrhli, iste Boha svého, kterýž sám vyproštuje vás ze všech zlych věcí vašich a z úzkosti vašich, a řekl jste jemu: Krále ustanov nad námi. Protož nyní postavíte se před Hospodinem po pokoleních svých a po tistících svých. *k.8,7.

20. A když Samuel kázal přistupovati všechněm pokolením Izraelským, přišlo na pokolení Beniamin.

21. Polom kázal přistupovati pokolení Beniamin po čeleděch jich, i přišlo na čeledi Matři, a přišlo na Saule, syna Cis. I hledali ho, a neni nalezni.

22. Protož ptali se opět Hospodina: Přijde-li ještě sem ten muž? I odpověděl Hospodin: Aj, skryl se mezi nádobin.

23. Tedy beželi a vzali ho odtud. I postavil se u prostřed lidu, a převyšoval všecken lid * od ramene svého vzhůru. *k.9,2.

24. I řekl Samuel všemu lidu: Vidíte-li, koho vyvolil Hospodin, žeť mu neni podobného ve všem lidu? Protož zkrýkl všecken lid, a řekl: Živ * buď král! *k.10,1,28.

25. I oznamoval Samuel * lidu o správě království, a vepsal to do knihy, kterouž položil před Hospodinem. Potom propustil Samuel všecken lid, jednoho každého do domu jeho. *v.17,16násl.

26. Také i Saul odesl do domu svého do Gabaa, a odesla s ním vojska, jichžto srdci Bůh se dotekl.

27. Ale * lidé nescelětní řekli: Tentolíž nás vysvobodí? I pohrdali jim, ani mu počty nepřinesli. On pak činil se neslyš.

*k.11,12.

KAPITOLA 11.

Válka Saulova proti Ammonitkým, 11. i vítězství jeho nad nimi.

Tedy přitáhl Náhas Ammonitský, a položil se proti Jábes v Galád.

I řekli všickni muži * Jábes k Náhasovi: Učiň s námi smlouvu, a budemeť sloužiti. *k.31,11.

2. Jimž odpověděl Náhas Ammonitský: Na ten způsob učiním s vámi smlouvu, jestliže každému z vás vylopím * oko pravé, a uvedu to pohanění na všecken Izrael. *Jer.39,7.

3. I řekli jemu starší Jábes: Pro-půjč nám sedm dní, ať rozřešeme posly po všech koncích Izraelských, a nebudeti žádného, kdo by nás vysvobodil, tedy vyjdeme k tobě.

4. Když pak přišli ti poslové do Gabaa, Saulova, a mluvíli ta slova u vši lidu, pozdvihli všickni hlasu svého a plakali.

5. A aj, Saul šel za voly s pole. I řekl Saul: Co je lidu, že pláče? I vypravovali jemu slova mužů Jábes.

271
Já také chodil jsem před vámi od své mladosti až do dnešního dne.

3. A všok aj, teď jsem. Vydejte svědectví proti mně před Hospodinem a před pomazaným jeho, * vzal-li jsem čeho vola, aneb vzal-li jsem čeho osla, utiskl-li jsem koho, ublížil-li jsem komu, aneb vzal-li jsem od koho úplatek, abych na něm přehlédl něco, a navrátím vám. *sk.20,33.

4. Odpověděli: Neutiskl jsi nás, aniz jsi ublížil nám, aniz jsi co vzal z ruky kterého člověka.

5. Řekl ještě jim: Svědek jest Hospodin proti vám, svědek jest i jste nenalezli při mně ničehož. I řekl lid: Svědek jest.

6. Tedy řekl Samuel lidu: Hospodin jest svědek, kterýž učinil Mojžíše a Arona, a kterýž vyvedl otcе vaše z země Egypťské.

7. Protož nyní postavte se, ať s vámi v soud vejdu před Hospodinem o všechny spravedlivé skutky, Hospodinovy, kteréž učinil s vámi i s oci vašimi.

8. Když byl všel * Jákož do Egypta, volali otcové vaši k Hospodinu; i poslal Hospodin Mojžíše a Arona, kteréž vyvedli otcе vaše z Egypta, a osadili je na tomto místě. *I. M. 46,6.

9. A když se zapomenuli na Hospodina Bona svého, * vydal je v ruku Zizary, knížete vojska Aazor, a v ruku Filistinských, též v ruku krále Moabského, kteréž bojovali proti nim. *Soud. 4,2.

10. Ale když volali k Hospodinu a řekli: * Zhrěšili jsme, nebo jsme opustili Hospodina, a sloužili jsme Bálim a Astarot, protož nyní vysvobod' nás z ruky nepřátel našich, a sloužiti budeme tobě. *k.7,6. Soud. 10,10.

11. I poslal Hospodin * Jerobále a Bedana a o Jette, a * Samuele, a vytrhl vás z ruky nepřátel vašich okolních, a bydlili jste bezpečně. *Soud. 6,14. *k. 11, 2, 29. *I. Sam. 7, 10.

12. Potom vidouce, že Náhas král synů Ammon přitáhl proti vám řekli jste mi: * Nikoli, ale král bude královati nad námi; jesti Hospodin Bůh váš jest králem vašim. *k. 8, 5.

13. Nyni tedy aj král, kteréhož jste zvolili, za něhož jste žádali, a aj, Hospodin ustanovil ho nad vámi králem.

6. Tedy * sstoupil Duch Boží na Saule, když uslyšel slova ta, a rozhněvala se prchlivost jeho náramně. *k. 10, 10.

7. A vzav pár volů, rozsekal je na kusy, a rozeslal po všech krajích Izraelských po tvých poslech, řka: Kdo by koli nešel za Saulem a za Samucl'em, tak se stane s voly jeho. I připadl strach Hospodinův na lid, a vyšli jako muž jeden. *k. 10, 10.

8. I secll je v Bezeku; a bylo synů Izraelských třikrát sto tisíc, a mužů Juda třidecti tisíců.

9. I řekli těm poslim, kteréž byli přišli: Takto povíte mužům Jábes v Galád: Zitra budete vysvobozeni, když slunce obejde. I přišli poslové, a oznámili mužům Jábes, kteréžto zradovali se.

10. Tedy řekli muži Jábes Ammonitským: Ráno vyjdeme k vám, abyste nám učinili, cožkoli se vám za dobré viděti bude.

11. Nazejřti pak rozdělil Saul lid na tři houfy; i vskočili do prostřed vojska v čas jitřního bdení, a bili Ammonitské, až slunce došlo, rozprchl se, tak že nezůstalo z nich ani dvou pospolu.

12. I řekl lid Samuclovi: * Kdo jest ten, jenž pravil: Zdali Saul královati bude nad námi? Vydejte ty muže, ať je zbijeme. *k. 10, 27.

13. Ale Saul řekl: Nebuděť dnes učinil * Hospodin vysvobození v Izraeli. *k. 14, 45.

14. I řekl Samuel lidu: Přidte, a podmeťo * Galgala, obnovíme tam království. *k. 10, 8.

15. Sel tedy všecken lid do Galgala, a ustanovili * tam Saule za krále před Hospodinem v Galgala, a obětovali také tam oběti pokolené před Hospodinem. I veselil se tam Saul a všickni muži Izraelsi velmi velice. *k. 12, 11.

KAPITOLA 12.

Obvinění lidu Izraelského pro nevěděnost jejích, 19. a potěšení jeh.

Mluvil pak Samuel ke všemu Izraelovi: Aj, * uposlechl jsem hlasu vašeho ve všem, což jste mluvíli ke mně, a o ustanovl jsem nad vámi krále. *k. 8, 7, 22. *k. 11, 15.

2. A nyní aj, král jde před vámi, já pak zstaral jsem se a oseedivěl, a synové moji, aj, mezi vámi jsou.

14. Budete-li se báti Hospodina, a jemu sloužíte, a poslouchati hlasu jeho, a nebudete-li se zpěčováti četí Hospodinově, tak i vy i král, kterýž krajuje nad vámi, ostojíte, *jáduce* za Hospodinem Bohem vašim.

15. Pakli nebudete poslouchati hlasu Hospodina, ale odporně budete řeči jeho, bude ruka Hospodina proti vám. *jakto* i proti otcům vašim.

16. Jestě se teď pozastavte, a vizte věc tuto velikou, kterouž učiní Hospodin před očima vašima.

17. Zdalíž není dnes žeh pšeničná? Volati budu k Hospodinu, i vydá hřimání a děst, tak že poznati a viděti musíte, jak jest to velmi zlá věc, kterýž jste se dopustili před očima Hospodinovými, *žádavše* sobě krále.

18. Protož volal Samuel k Hospodinu, a vydal Hospodin hřimání a děst v ten den. I bál se všecken lid Hospodina velmi i Samuele.

19. A řekl všecken lid Samuetovi: Modl¹⁾ se za služebníky své Hospodinu. Bohu svému, abychom nezemřeli; nebo jsme přídali ke všem hřichům našim i *to*to zlé, ^{*I. M. 9. 29.} že jsme sobě žádali krále.

20. I řekl Samuel lidu: Nebojte se. Učinil²⁾ jste sic všecko to zlé, však proto neodstupujte zpět od Hospodina, ale služte Hospodinu celým srdcem svým.

21. Neodstupujte, pravím, následujce marnosti, *loříž cizích bohů*, kterýž nic neprosprávjí, aniž³⁾ svobozují, nebo jsou marnost.

22. Neopustil⁴⁾ zajisté Hospodin lidu svého pro jméno své veliké; nebo zalíbilo se Hospodinu, aby vás sobě vzdělal v lid.

23. Ode mne také odstup to, a bych měl hřešiti proti Hospodinu, a přestávati modliti se za vás, nýbrž navoditi vás budu na cestu dobrou a přímou.

24. A však⁵⁾ bojte se Hospodina a služte jemu v pravdě celým srdcem svým; nebo vidíte, jak velké věci učinil s vámi. ^{*I. Kr. 17. 39.}

25. Jestliže pak předece zle činiti budete, i vy i král váš zahynete.

KAPITOLA 13.

Stráž Filistinská pobíhá, a Saul většně obětoval. 16. a Izraeliti enoušili.

Saul tedy prvního léta království svého, (královal pak dvě léta nad Izraelem.)

2. Vybral sobě tři tisíce z Izraele. I bylo jich s Saulem dva tisíce v Michmas a na hoře Bethel, a tisíc bylo s Jonatou v Gabaa Beniaminově; ostatěk pak lidu rozpusťl jednoho každého do příbytku jeho.

3. I pobíh Jonata stráž Filistinských, kterouž měl na pahrbku, a uslyšeli to Filistinsti. Tedy Saul troubil v troubu po vsi zemi, řka: *Af to* slyší Hebrejští.

4. A tak slyšel všecken Izrael, že bylo praveno: Pobíh Saul stráž Filistinských, pročez také zoskřiven byl Izrael mezi Filistinskými. I svolán jest lid za Saulem do Galgala.

5. Filistinsti pak sebrali se k boji proti Izraelovi, třiděti tisíc vozů, a šest tisíc jezdců, a lidu ve množství, jako¹⁾ jest písku na břehu mořském. I vytáhli a položili se v Michmas na východ Betaven. ^{*Soud. 7. 12.}

6. A prolož muži Izraelští vidouce, že jim úzko, (nebo byl sroužen lid,) skryl se lid v jeskyních a v ohradách, a v skalách a v horách, i v jamách.

7. Hebrejští také přepravili se přes Jordán do země Gad a Galád. Saul pak ještě byl v Galgala, a všecken lid zstrašil se, *ida* za ním.

8. I očekával *tu* za sedm dní vedlé času uložného od Samuele; a když nepřicházel Samuel do Galgala, rozešel se lid od něho. ^{*I. 10. 8.}

9. Tedy řekl Saul: Přineste ke mně obět zápalnou a oběti pokojné. I obětoval oběti zápalné.

10. Když pak již dokonal obětování oběti zápalné, aj, Samuel přicházel, a Saul vyšel proti němu, aby ho přivítal.

11. I řekl Samuel: Co jsi učinil? Odpověděl Saul: Když jsem viděl, že se lid rozchází ode mne, a ty nepřicházíš k uložnému dni, a Filistinsti byli shromážděni v Michmas.

12. I řekl jsem: Nyní případnou Filistinsti na mne v Galgala, a tváři Hospodinově nemodil jsem se. Takž jsem se opovážil a obětoval jsem oběti zápalné. ^{*III. M. 17. 5. 9. 9.}

13. Tedy řekl Samuel Saulovi: Bláznivě jsi učinil, nezachováš příkazání Hospodina Boha svého, kterýž přikázal tobě; nebo nyní byl by utvrdil Hospodin království tvé nad Izraelem až na věky.

14. Ale již nyní království tvé

neostojí. Vyhledal¹⁾ jest Hospodin sobě muže vedlé srdce svého, je-li muž rozkázal Hospodin, aby byl vůdce nad lidem jeho; nebo jsi nezachoval, což přikázal Hospodin. ^{*Sk. 13. 22.}

15. Vstav pak Samuel, vstoupil z Galgala do Gabaa Beniaminova. A Saul načel lidu, kterýž zůstal při něm, okolo šesti set mužů.

16. Saul tedy a Jonata syn jeho, i lid, kterýž zůstal s nimi, byli v Gabaa Beniaminově, Filistinsti pak leželi v Michmas.

17. I vyšli zhubcové z vojska Filistinského na tre rozdělenu. Houf jeden obrátil se k cestě Ofra, k zemi Saul.

18. A houf druhý obrátil se na cestu Betoron; houf pak třetí pustil se cestou krajiny, kteráž patří k údolí Seboim na poušti.

19. Kováře²⁾ pak žadného nenalézalo se ve vsi zemi Izraelské; nebo byli řekl Filistinsti: Aby sobě Hebrejští nenadělali mečů a kopí.

20. Protož chodivali všickni Izraeliti k Filistinským, aby ostřili sobě jeden každý radlici svou, a motyku svou, sekeru svou i vidly své.

21. Sic jinak byly šterbiny na radlicích, motykách, vidlách třírohých a sekerách; také i zaoštěni osnů *djábato těžko*.

22. I bylo, že v čas boje nenalézalo se meče ani kopí u žádného z lidu toho, kterýž byl s Saulem a s Jonatou, toliko u Saule a u Jonaty syna jeho.

23. Vyšla pak stráž Filistinských k cestám Michmas.

KAPITOLA 14.

Jonata stráž Filistinských pobíhá, a púst od Saule uložný zruší.

Stalo se pak jednoho dne, že řekl Jonata syn Saulův služebníku, kterýž nosil zbroj jeho: Podí, pujde jest na oně straně. Ale oči své *toho* nepovzděl.

2. Saul však zůstal na kraji pahrbku pod jabloni zrnaťou, kteráž byla v Migron; a lidu, kterýž byl s ním, bylo okolo šesti set mužů.

3. Tolikéž Achis syn Achitobův, bratra Ichabodova, syna Finesova, syna Eli, kněze Hospodinova v Šilo, kterýž nosil efod. Ale lid nevěděl, že by odšel Jonata. ^{*K. 4. 21.}

4. Mezi těmi pak průchody, jimiž pokoušel se Jonata přejíti k strážím Filistinských, byla skála příkrá k přecházení s této strany, též skála příkrá k přecházení s oně strany; jméno jedné Bóses, a jméno druhé Seneh.

5. Jedna skála byla na půlnoci proti Michmas, a druhá na poledne proti Gabaa.

6. I řekl Jonata služebníku, kterýž nosil zbroj jeho: Podí, přejde me k strážím těch neobřezaných, snad bude Hospodin s námi; nebo není³⁾ nesnadné Hospodinu zachovati ve mnoze aneb v mále.

7. Odpověděl oděnc jeho: Učiň, cožkoli jest v srdci tvém, obrať podle vůle tvé. ^{*Soud. 7. 11. Par. 14. 11.}

8. I řekl Jonata: Aj, my jdeme k mužům těm, a ukážeme se jim.

9. Jestliže řeknou nám takto: Pokákejte, až přijdeme k vám, stůjme na místě svém, a nechodíme k nim.

10. Pakli by řekli takto: Vstupte k nám, jděme, nebo vydal je Hospodin v ruku naši. To zajisté nám bude za znamení.

11. Ukázali se tedy oba dva strážím Filistinských. I řekl Filistinsti: Ilie, Hebrejští teou z dčr, v nichž se byli skryli.

12. I mluvili někteří z stráže té k Jonatovi a k oděnci jeho, a řekli: Vstupte k nám, a povíme vám něco. Pročez řekl Jonata k oděnci svému: Podíž za mnou, nebo je vydal Hospodin v ruku Izraele.

13. A tak jezl čtvermo Jonata a oděnc jeho za ním. I⁴⁾ padali před Jonatou, a oděnc jeho mordoval je, *ida* za ním. ^{*III. M. 26. 7. 8.}

14. A to byla porážka první, v níž zbil Jonata a oděnc jeho, okolo dvaceti mužů, jako v půl honech rolí dvěma *volím s záprež*.

15. Protož byl⁵⁾ strach v tom ležení a na tom poli; i na všem tom lidu; strážní i oni toupežníci dělili se též, až se země trásla, nebo by byla v strachu Božím. ^{*I. R. 23. 37.}

16. A vidouce strážní Saulovi v Gabaa Beniaminově *oznátili*, jak množství to narůzno práhá, a vždy více se polhá.

17. Saul pak řekl lidu, kterýž s ním byl: Vyhleďteje i hned a zvězte, kdo jest z našich odšel. A když vyhledávali, hte, Jonata nebylo a oděnce jeho.

18. I řekl Saul Achiášovi: Postav sem truhlu Boží. (Truhla pak Boží toho času byla s syny Izraelskými.)
19. I stalo se, když ještě mluvil Saul k knězi, že hřmot, kterýž byl v vojskě Filistinských, více se rozcházal a rozmáhal. Protož řekl Saul knězi: Spusť ruku svou.

20. Shromáždili se tedy Saul i všecken lid, kterýž s ním byl, a přišli až k té bitvě; a aj, *byl meč jednoho proti druhému s hřmotem velmi velikým. *Soud.7,22.

21. Hebrejší pak někteří byli s Filistinskými prvé, kteříž táhli s nimi potom sem i tam; i ti také obrátili se a stáli při lidu Izraelském, kterýž byl s Sautem a s Jonatou.

22. Všickni také muži Izraelští, kteříž se skryli na hoře Efraim, když uslyšeli, že by utíkali Filistinsti, homli je i oni v té bitvě.
23. I vysvobodil Hospodin toho dne Izraele. Boj pak protáhl se až do Betaven.

24. A ačkoli muži Izraelští utrápili se toho dne, však Saul zavázal lid s přísahou, řka: Zlořecený muž, kterýž by jedl chléb prvé, než bude večer, a než se pomstím nad nepřátely svými. A tak neokusil všecken lid chleba.

25. Všecken pak lid té krajiny šli do lesa, kdež bylo hojnost medu po zemi.

26. A když všel lid do lesa, viděl tekoucí med; žádný však nepřičinil k ústům svým ruky své, nebo se bál lid té přísahy.

27. Ale Jonata neslyšev, že otec jeho zavazoval lid přísahou, vztáhl hůl, kterouž měl v ruce své, a obrátil ruku svou k ústům svým; i osvítily se oči jeho.

28. Odpovídaje pak jeden z lidu řekl: Velikou přísahou zavázal otec tvůj lid, řka: Zlořecený muž, kterýž by jedl chléb dnes, ačkoli zemlel lid.

29. Tedy řekl Jonata: Zkormoutil otec můj lid země. Pohlédte, prosím, jak se osvítily oči mé, hned jakž jsem okusil maličko medu toho.

30. Čím více kdyby se byl smlel na jedl dnes lid z loupeží nepřátel svých, kterýchž dosáhl? Nebyla-liž by se nyní stala větší porážka Filistinských?

31. A tak bili toho dne Filistinské od Michmas až do Aiaton; i ustal lid náramně.

32. Protož obrátil se lid k loupeží, a nabravše ovci a volů i telat, zbili je na zemi; i jedl lid * se krví. *111. M. 3, 17. V. M. 12, 6.

33. I pověděli Saulovi, řkouce: Aj, lid hřeší proti Hospodinu, jedá se krví. Kterýž řekl: Přestoupili jste příkazní. Přiválež i hned ke mně kámen veliký.

34. Opět řekl Saul: Rozejděte se mezi lid a reče jim: Přiveďte ke mně jeden každý dobytce své, a bite tuto a jezte, i nebudete hřešiti proti Hospodinu, jedouce se krví. Přivedli tedy všecken lid jeden každý vola svého rukou svou té noci a zabijeli tu.

35. Vzdělal také Saul oltář Hospodinu; to nejpřevnější oltář udělal Hospodinu.

36. Potom řekl Saul: Pustfme se po Filistinských v noci, a budeme je loupiti až do jitra, aniž zůstavíme z nich koho. Kterýž řekl: Což se koli vidí za dobré, učin. Ale kněz řekl: Pristupme sem k Bohu.

37. I tázal se Saul Boha: Pustím-li se za Filistinskými? Dáš-li je v ruku Izraelovi? I neodpověděl mu v ten den.

38. Protož řekl Saul: Přistupujte sem všecka knížata lidu, a vyzvězte a vyhledějte, kdo se jest dopustil dnes hříchu nějakého?
39. Nebo žít jest Hospodin, kterýž vysvobozuje Izraele, že byť pak i na Jonatovi synu mém to bylo, smrti umře. I neodpověděl jemu žádný ze všeho lidu.

40. Řekl také všemu Izraelovi: Budte vy na jedné straně, já pak a Jonata syn můj budeme na druhé straně. Odpověděl lid Saulovi: Učin, což se za dobré vidí.

41. Protož řekl Saul Hospodinu Bohu Izraelském: Ukaž spravedlivě, i * přišlo na Jonata a Saula, lid pak z toho vyšel. *Joz. 7, 16.

42. I řekl Saul: Vrzte los mezi mnou a mezi Jonatou synem svým. A postížen jest Jonata.

43. Řekl tedy Saul Jonatovi: Pověz mi, co * jsi učinil? I pověděl mu Jonata a řekl: Toliko jsem okusil maličko medu koncem holi, kterouž jsem měl v ruce své, a aj, proto-*liž* mám umřít! *Joz. 7, 16.

44. Odpověděl Saul: Toto * učin mi Bůh a toto přidej, že smrti umřeš, Jonata. *1 Kr. 1, 29; 19, 2.

45. I řekl lid Saulovi: Což tedy umřítí má Jonata, kterýž učinil * vysvobození toto veliké v Izraeli? Odstup to, žít jest Hospodin, že nespadne vlas s hlavy jeho na zemi, ponevadž s pomocí Boží učinil to dnes. I vyprostil lid Jonata, tak aby nebyl upraven. *K. 1, 1, 13.

46. Tedy odtáhl Saul od Filistinských; Filistinsti také navrátili se k místu svému.

47. Saul pak uvázav se v království nad Izraelem, bojoval vůkol se všemi nepřátely svými, s Moabdomem, i s syny Ammon, a s Edistinskými; a kamž se koli obracel, ukřutnost provodil.

48. Sebrav také vojska, porazil Amalecha, a vysvobodil Izraele z ruky zhubců jeho.

49. Byli pak * synové Saulovi: Jonata a Jesui a Melchisua; a jměno dvou dcer jeho, jměno prvorozené Merob, jměno pak mladší Mikol. *1 Par. 8, 29.

50. A jméno manželky Saulovy Achinoam, dcera Achimaasova; jméno pak hejtmána * vojska jeho Abner, syn Ner, strýce Saulova. *K. 17, 58; 26, 5.

51. Nebo Cis byl otec Saulův, a Ner otec Abnerův syn Abielův.
52. Byla pak válka velká s Filistinskými po všechny dny Saulovy, prolož kohožkoli Saul viděl muže silného, a kohokoli udatného, bral ho k sobě.

KAPITOLA 15.

Válka Saulova proti Amalechitkým, 9. a nepodlušenství jeho.

Řekl pak Samuel Saulovi: * Hos-
podin poslal mne, abych tě po-
mazal za krále nad lidem jeho, nad
Izraelem, pozoruj tedy nyní hla-
vu sloz Hospodinových. *K. 10, 1.

2. Takto právi Hospodin zástup: Rozpomenul jsem se na to, co jest položil proti němu na cestě, když činil * Amalech Izraelovi, že se bral z Egypta. *111. M. 17, 8.

3. Protož i hned táhni a * zkaž Amalecha, a zahladte jako prokleté všecko, co má. Neslitovávej se nad ním, ale zahub od muže až do ženy, od malého až do toho, kterýž prst požívá, od

vola také až do ovce, a od velblouda až do osla. *111. M. 17, 14.

4. Sebral tedy Saul lid, a sešli je v Telaim, dvakrát sto tisíc pěšich, a deset tisíc mužů Judských.

5. A přitáhl Saul až k městu Amalechovu, aby bojoval v údolí jeho. 6. I řekl Saul Cinejským: Jděte, oddělte se, vyjděte z prostředku Amalechitckých, abych vás s nimi nezahladil; nebo vy jste učinili milosrdenství se všemi syny Izraelskými, když šli z Egypta. A tak odšel Cinejský z prostředku Amalecha.

7. I porazil Saul Amalecha od Hevilah, kudy se chodí do Sur, kterýž jest naproti Egyptu.

8. Jal také * Agaga krále Amalechitského živého, lid pak všecken vyhladil ostrosti meče. *Joz. 8, 29.

9. I zachoval Saul a lid jeho krmný dobytek, a berany i všecko, což lepšího bylo, a necháli vyhubiti jich; což pak bylo ničemného a churavého, to zahubili.

10. A protož stalo se slovo Hospodinovo k Samuelovi, řkouce:

11. Žel mi, že jsem Saule ustanovil za krále, nebo odvrátil se ode mně, a sloz mých nevyplnil. I rozhoril se Samuelu náramně a volal k Hospodinu celou noc.

12. Vstav pak Samuel, šel vsřic Saulovi ráno. I oznámili Samuelovi, řkouce: Saul přišel na Kar-mel, a aj, připravil sobě místo, a odtud hnuv se, táhl a stoupil do Gafrala.

13. A když přišel Samuel k Saulovi, řekl jemu Saul: * Požehnaný ty od Hospodina, vyplnil jsem slovo Hospodinovo. *Soud. 17, 2. R. 3, 10.

14. Samuel pak řekl: Jaké pak jest to bečení ovci těch v usích mých, a řvání volů, kteréž já slyším?

15. Odpověděl Saul: Od Amalechitských přihnali je; nebo zachoval lid, což nejlepšího bylo z brávu a skotů, aby to obětoval Hospodinu Bohu tvému, ostatek pak jsme zahladili jako prokleté.

16. I řekl Samuel Saulovi: Dopust, ať oznámím tobě, co jest mi mluvil Hospodin noci této. Dí je mu: Oznam.

17. Tedy řekl Samuel: Zdáli jsi nebyl maličký * sám u sebe? A přece učiněn jsi hlavou pokolení

Izraelských, a pomazal tě Hospodin z krále nad Izraelem. *k.21.18. A poslal tě Hospodin na cestu a řekl tobě: Jdi, zahub jako prokláté hříšníky ty Amalechitské, a bojju proti nim, dokudž byste nevyhladili jich.

19. Pročž jsi tedy neuposlechl hlasu Hospodinova, ale obrátil jsi před očima Hospodinovým?

20. Odpověděl Saul Samuelovi: Však jsem uposlechl hlasu Hospodinova, a šel jsem cestou, kterouž poslal mne Hospodin, a přivedl jsem Agaga krále Amalechitského, i Amalechitské jako prokláté vyhubil jsem.

21. Ale lid vzal z loupeží bravy a skotů přední z věcí proklátých, k obětování Hospodinu Bohu tvému v Galgala.

22. I řekl Samuel: Zdalíž libost takovou má Hospodin v zápalích a v obětech, jako když se posláš? Šenství kóna hlasu Hospodinova? Až, * poslouchati lépe jest, nežli obětovati, a ku poslušensství státi, nežli tuk skopců přináseti. *Oz.6,6. Mat.9,13.

23. Nebo zpoua jest takový hřích jako čarodějnický, a přestoupiti příkázání jako modlarství a obrazové. Poněvadž jsi pak zavrhl řeč Hospodinovu, i on také * zavrhl tě, abys nebyl králem. *k.16.1. 24. Tedy řekl Saul Samuelovi: Zhrěšil jsem, že jsem přestoupil rozkaz Hospodinův a slova tvá, nebo jsem se bál lidu, a povolil jsem hlasu jejich.

25. Protož nyní odpusť, prosím, hřích můj, a navrať se se mnou, ať se pomodlim Hospodinu. 26. I řekl Samuel Saulovi: Nona-vrátím se s tebou; nebo jsi zavrhl řeč Hospodinovu, tebe také * zavrhl Hospodin, abys nebyl králem nad Izraelem. *II Sam.7,15.

27. A když se obrátil Samuel, aby odšel, Saul uchytil křídlo pláště jeho, i odtrhlo se.

28. Tedy řekl jemu Samuel: * Odračské dnes od tebe, a dal je bližnímu tvému, lepšímu, než jsi ty.

29. Však proto vltěz Izraelský * klamati nebude, ani železi; nebo není člověkem, aby měl čeho žele-ti. *IV M.23,19.

30. On pak řekl: Zhrěšil jsem, ale vždy mne cti, prosím, před staršími lidu mého a před Izraelem, a navrať se se mnou, abych se pomodlil Hospodinu Bohu tvému.

31. I navrátil se Samuel, šel za Saulem, a pomodlil se Saul Hospodinu.

32. Řekl pak Samuel: Přiveďte ke mně Agaga, krále Amalechitského. I šel k němu Agag nádherně; nebo řekl Agag: Jistě odešla hořkost smrti.

33. Ale Samuel řekl: Jakož uvedl sirobu na ženy meč tvůj, takť osířil matka tva nad jiné ženy. I rozsekal Samuel Agaga na kusy před Hospodinem v Galgala.

34. Potom odšel Samuel do Ramma, Saul pak vstoupil do domu svého, do Gabaa Saulova.

35. A již potom více Samuel he-dviděl Saule až do dne smrti své; však plakal Samuel Saule. Hospodin pak želel toho, že učinil Saule králem nad Izraelem.

KAPITOLA 16.

David na království pomazán, 14. a duch zlý Saulem pomazan.

Řekl pak Hospodin Samuelovi: I dokudž ty budeš plakat Saule, poněvadž jsem * já ho zavrhl, aby nekraloval nad Izraelem? Naplň roh svůj olejem a pod, pošli tě k Izai Betlémskému; nebo jsem vybral sobě z synů jeho krále. *I.10,28. Sk.13,22.

2. I řekl jemu Samuel: Kterák mám jíti? Nebo Saul uslyše, zabije mne. Odpověděl Hospodin: Jalo-viči z stáda vezmeš s sebou, a diš: Přišel jsem, abych obětoval Hos-podinu.

3. A pozve Izai k oběti, jáť pak ukáži, co bys měl činiti; i pomazeš mi toho, o kterémž já tobě povím.

4. A tak učinil Samuel, jakž mu byl mluvil Hospodin, a přišel do Betléma. A uleže se starší města, vyšli proti němu a řekli: * Pokojný-li jest příchod tvůj? *II Král.9,18.

5. Odpověděl: Pokojný. Abych obětoval Hospodinu, přišel jsem.

6. Když pak přišli, vida * E-

liába, řekl: Jistě před Hospodinem jest pomazaný jeho. *k.17,13.

7. Ale Hospodin řekl Samuelovi: Nebled * na tvárnost jeho a na zrust postavy jeho, nebo jsem ho zavrhl; nebo nepatřím, nač patří člověk. Člověk zajisté hledí na lo, což jest před očima, ale o Hospodinu hledí k srdci.

8. I povolal Izai * Abinadaba a kázal mu jíti před Samuelem. Kterýž řekl: Také ani toho nevyvolil Hospodin. *k.17,13.

9. Rozkázal též Izai jíti Samuelovi. I řekl: Ani toho nevyvolil Hospodin.

10. Takž rozkázal Izai jíti sedmi synům svým před Samuelem. Ale Samuel řekl Izai: Ani těch nevyvolil Hospodin.

11. Potom řekl Samuel Izai: Jsou-li to již všichni synové? Odpověděl: Ještěž zůstává nejmladší, a až, pase oyce. Tedy řekl Samuel Izai: Pošli a vezmi je; nebo aniž sedneme za stůl, dokudž on sem nepřijde.

12. I poslal a přivedl ho. (Byl pak * ryšavý, krásných očí a libého vzezření.) I řekl Hospodin: Vstana, pomazež ho, nebo to jest ten. *k.17,48.

13. Protož vzal Samuel roh s olejem, a pomazal * ho u prostřed bratří jeho. I odpočinul Duch Hospodinův na Davidovi od toho dne i potom. A Samuel vstav, odšel do Rama. *II Sam.7,8. Sk.15,29.

14. Takž Duch Hospodinův odšel od Saule, a nepokojil ho duch zlý od Hospodina.

15. Služebníci pak Saulovi řekli jemu: Až, teď duch Boží zly nepokojí tě.

16. Necht, medle, rozkáže pán náš služebníkům svým, kteříž stojí před tebou, ať hledají mu-fu, aby, když by přišel na tě duch Boží zly, hral rukou svou, a tobě aby ležceji bylo.

17. Tedy řekl Saul služebníkům svým: Medle, vyhledejte mi muže, kterýž by uměl dobře hráti, a přiveďte ke mně.

18. I odpověděl jeden z služeb-níků a řekl: Až, viděl jsem syna Izai Betlémského, kterýž umí hráti, muže udatného a bojov-

ného, též správného a krásného, a jest s ním Hospodin.

19. Protož poslal Saul posly k Izai, řka: Pošli mi Davida syna svého, kterýž jest při stádu.

20. Tedy Izai vzal osla, chléb a nádobu vína a kozelce jednoho, a poslal po Davidovi synu svém Saulovi.

21. Když pak přišel David k Saulovi, stál před ním; i * zamiloval ho velmi, a učiněn jest jeho oděncem. *k.16,12.

22. Potom poslal opět Saul k Izai, řka: Medle, nechť David stojí přede mnou, neboť jest našel milost před očima mýma.

23. I bývalo, že kdyžkoli napadal duch Boží Saule, David, bera harfu, hrával rukou svou; i míval Saul polehčení, a lépe mu bývalo, nebo ten duch zly odstupova-l od něho.

KAPITOLA 17.

Boj Filistinských s Izraelskými, 17. a porážení pyšného Goliáka.

I sebrali Filistinskí vojska svá k boji, a shromáždili se v Socho, kteréž jest Judovo, a položili se mezi Socho a Azeka na pomezí Dammin.

2. Ale Saul a muži Izraelsí sebravše se, položili se v údolí E-lah, a sšíkovali se k bitvě proti Filistinským.

3. I stáli Filistinskí na hoře s strany jedné, a Izraelsí stáli na hoře s strany druhé, a údolí bylo mezi nimi.

4. I vyšel muž bojovník z vojska Filistinského, Goliáš jmé-nem, z Gát, zvyšší šesti loket a dlani.

5. Lebka pak ocelivá na hlavě jeho, a v pancíř brnění byl oble-čen, kterýžto pancíř vážil pět tisíc lotů oceli.

6. Též plechovice ocelivé byly na nohách jeho, a pavec oceli-va mezi rameny jeho.

7. A dřevo u kopí jeho jako vrazilo tkadlovské železo pak ostře kopí jeho bužilo šest set lotů železa; a ten, kterýž nosil braň jeho, šel před ním.

8. I postavil se, a volal na voj-ska Izraelská, řka k nim: Nač jste to vyšli, vojensky se sšíko-va-ve? Zdalíž já nejsem Filistin-

ský, a vy služebnici Saulovi? Vyberie z sebe muže, kterýž by sstoupil ke mně.

9. Jestližeť mi bude moci odolati a zabije mne, tedy budeme služebnici vaši: pakliž já přemohu jej a zabiji ho, budete vy služebnici naši, a sloužíti budete nám.

10. Pravil také ten Filistinský: Já jsem dnes * zhaněl vojska Izraelská. Vydejtež mi muže, a bychom se bili spolu.

11. A když uslyšel Saul i všechny Izrael slova Filistinského taková ulekli se a bali se velmi.

12. David * pak ten syn muže Efratejského z Betléma Judova (jehož jméno Izai, kterýž měl osm synů a již se byl sstaral za dnů Saule, přiblíživ se k lidem sešijm.

13. Ti také synové Izai starší šedše, táhli na vojnu s Saulem. Jména těch tří synů jeho, kteříž byli šli k boji: Eliáb prvorozený, a druhý po něm Abinadab, třetí pak Samma.

14. Ale David byl nejmladší. A tak ti tři synové starší odešli s Saulem.)

15. David tedy odšel od Saule a navrátil se, aby pásí stádo otce svého v Betléme.

16. I přicházel ten Filistinský ráno a večer, a stavěl se po čtyřiceti dny.

17. Tedy řekl Izai Davidovi synu svému: Vezmi i hned pro bratři své efi pražmy této a deset chlebů těchto, a běž do vojska k bratrům svým.

18. A deset svíčků mladých těchto donesěš hejtmanu, a navšivě bratři své, pozdravíš jich, a základ jejich vzdvihneš.

19. Saul pak i oni i všechny muži Izraelští byli v údolí Elah, bojující proti Filistinským.

20. A tak vstav David tím ráno, a zanechal stáda při strážném, vzal lo a šel, jakž mu byl přikázal Izai. I přišel až k šancům, a ať vojsko vycházelo do šitu a křičelo k bitvě.

21. I sšokovali se Izraelští, ano i Filistinský vojsko proti vojsku. 22. Protož David zanechal bratrance, kterýž s sebe složil u strážného při hřebeních, běžel do vojska; a když přišel, tázal se bratři svých, jak se mají.

36. I lva i nedvěda zabil služebníků tvých, budeť tedy Filistinský neobřezanec ten jako který z nich, nebo zhaněl vojska Boha živého.

37. Řekl také David: Hospodin, kterýž vytrhl mne * z moci lva a z moci nedvědy, onť mne vytrhne z ruky Filistinského tohoto. Tedy řekl Saul Davidovi: Jdi, a Hospodin budíž s tebou.

38. I dal Saul obléci Davida v šaty své, a vstavil lebkou ocelovou na hlavu jeho, a oblékl ho v pancíř.

39. Připasal také David meč jeho na ty šaty jeho, a chtěl jíti, ale že tomu nezvykl, protož řekl David Saulovi: Nemohuť v tom jíti, nebo jsem nepřivyk. I složil to David s sebe.

40. A vzav * hul svou do ruky své, vybral sobě pět kamenů hladívkých z potoku, a vložil je do mosádky pastvické, kterouž měl, totiž do pytlíku, a prak svůj v ruce nesl, a přiblížil se k Filistinskému.

41. Bral se také i Davidovi, ida a přiblížuje se k Filistinský, ida ten, kterýž nesl braň jeho, šel před ním.

42. A když pohlédl Filistinský a uzřel Davida, pohrdal jím, proto že byl mládenček, a ryšavý, a krásného vzrůstí.

43. I řekl Filistinský Davidovi: Což jsem * pes, že ideš proti mně s holí? A ztořčil Filistinský Davidovi skrze bohy své. *I Sam.17.43.

44. Řekl také Filistinský Davidovi: Poď ke mně, a * dámť tělo tvé ptákům nebeským a šelmám zemským. *I Jer.7.93. Ez.22.30.45.

45. Odpověděl David Filistinskému: Ty jdeš ke mně s mečem a s kopím a s pavézou, ale já k tobě jdu ve jménu Hospodina zástupů. Boha vojsk Izraelských, kteréž jsi ty urthal.

46. Dnešního dne zavře tě Hospodin v ruku mou, a zabiji tě, a setnu hlavu tvou s tebe, a vydám těla vojska Filistinského dnes ptákům nebeským a šelmám zemským. *I Jer.7.93. Ez.22.30.46.

47. A zvíř všecko shromážděno toto, že ne mečem ani kopím vysvobuje Hospodin; (nebo Hospodinův jest boj.) protož vydatť vás v ruce naše.

48. Stálo se pak, že když vstal ten Filistinský, a šel, přiblížuje se proti Davidovi, pospíhl i David

vid a běžel proti Filistinskému, aby se s ním potýkal.

49. V tom David vziáh ruku svou k mošnice, vyňal z ní kámen, kterýmž hodil z praku, a uderil Filistinského v čelo jeho tak, že kámen uvázl v čele jeho. I padl tvář svou na zem.

50. A tak přemohl David Filistinského prakem, a kamenem, a uderiv Filistinského, zabil jej, a zkolik Davida žádného meče v ruce neměl.

51. A příběh David, stál nad Filistinským. Potom pochytil meč jeho, dobral ho z pošvy a zabil jej, a sřal jím hlavu jeho. To vidouce Filistinský, že umřel nejstnější jejich, utíkal.

52. A protož vstavše muži Izraelští a Judští, zkríkli a honili Filistinského, až kde se vebáží do údolí, a až k branám Akaron. I padali, raněni jsouce, Filistinský počestě k Saraim, až do Gát a až do Akaron.

53. A navrátilve se synové Izraelští od honění Filistinských, a vzebrali tábor jejich.

54. Potom David vzav hlavu toho Filistinského, přinesl ji do Jeruzaléma, a odenal jeho složil v stamu svém.

55. Tehdáž pak, když viděl Saul Davida jdoucího proti tomu Filistinskému, řekl Abnerovi hejtmanu vojska: Abner, či jest syn ten mládenček? Odpověděl Abner: Jako jest živa duše tvá, králi, že nevim.

56. Ale král řekl: Zeptej ty se, či jest syn mládenec ten.

57. Když se pak vracoval David od zabiti Filistinského toho, pojav ho Abner, přivedl jej před Saule, an drží hlavu Filistinského v ruce své.

58. I řekl jemu Saul: Či jsi syn mládenče? Odpověděl David: Syn služebníka tvého Izai Betlémského.

KAPITOLA 18.

Jonata se epřiznal a Davidem; 6. Saul pak, až nepřitel jeho učiněn, 17. však mu dceru svou dal za manželku.

I stalo se, že když přestal mluvil k Saulovi, duše Jonatova spojila se s duší Davidovou tak že ho zamíloval Jonata jako sebe samého.

2. A tak Saul vzal jej k sobě toho dne, a nedopustil mu navrátili se do domu otce jeho.

3. I učinil * Jonata s Davidem smlouvu, proto že ho o miloval jako duši svou. *k.20.8-16, *k.19.1. Kterýmž byl jedin, dal jej Davidovi, i roucha své až do meče svého, a až do lucičtí svého, i do pasu svého.

5. Vycházel pak David, k čemuž ho koli poslal Saul, * opatrně sobě počínaje. I ustanovil ho Saul nad vojáký, a libil se všemu lidu, též i služebníkům Saulovým.

6. Stalo se pak, když se oni domův brali, a David *lež* se navracoval od zabít Filistinského, že vyšly ženy z každého města Izraelského, zpívající a plésající, vstříc Saulovi králi s bubny, s veselím a s husličkami.

7. A prozpěvovaly jedny po druhých ženy ty hrajece, a řekly: Porazil jest Saul svůj tisíc, ale * David svých deset tisíců.

8. I rozhněval se Saul náramně nebo nelibila se mu ta řeč. Pročež řekl: Dali Davidovi deset tisíc, a mně dali *toliko* tisíc. Co mu ještě přese to *privlastní*, leč království? 9. Protož Saul *zlobivě* hleděl na Davida od toho dne i vždycky.

10. Stalo se pak druhého dne, že duch Boží zly * napadl Saule, a prorokoval u prostřed domu svého, a David hrál rukou svou jako i jindy vždycky. Saul pak měl kopl v ruce své. *k.19.9, 9. *k.41.18, 29.

11. I * vyhodil Saul kopl, řka: Prohodím Davida až do stěny. Ale David uhnul se jemu po dva-krát. *k.20.8, 9.

12. A * bál se Saul Davida, proto že Hospodin byl s ním, a od Saula le odstoupil. *k.20.6, 29.

13. Protož vybl ho Saul od sebe, a učinil jej sobě hejmanem nad tisící, kterýžto vycházel i vycházel před lidem.

14. David pak ve všech cestách svých opatrně * sobě počínal, nebo Hospodin byl s ním. *11. *k.18.17, 18.

15. A když to viděl Saul, že sobě velmi opatrně počíná, bál se ho.

16. Ale všecken Izrael i Juda miloval Davida, nebo vycházel i vycházel před ním.

17. Tedy řekl Saul Davidovi: Aj, dcera svou starší *Merob* dámť za manželku, toliko mi buď muž silný, a veď boje Hospodinovy. (Saul

pak myslil: Nechtě neschází od mé ruky, ale od ruky Filistinských.) 18. I řekl David Saulovi: Kdo jsem já, a jakýž jest rod můj a čeled otce mého v Izraeli, abych byl zetěm královým?

19. I stalo se, že když již *Merob* dcera Saulova * měla dána být Davidovi, dána jest Adrieolu Molatitskému za manželku. *soud.45.2.

20. Milovala pak Mikol dcera Saulova Davida; což když oznámila Saulovi, libilo se to jemu.

21. (Nebo řekl Saul: Dámť mu ji, aby mu byla osídlem, a aby proti němu byla ruka Filistinských.) A tak řekl Saul Davidovi: Po této druhé budeš mi již zetěm.

22. I rozkázal Saul služebníkům svým: Mluvíte k Davidovi tajně, řkouce: Aj, libuje tě sobě král, a všichni služebníci jeho laškavi jsou na tebe; nyní tedy budíž zetěm královým.

23. A když mluvili služebníci Saulovi v úši Davidovy slova ta, odpověděl David: Zdáli se vám má lá věc zdá, být zetěm královým? A já jsem člověk chudý a opovržený.

24. Tedy služebníci Saulovi oznámili jemu, řkouce: Taková slova mluvil David.

25. I řekl Saul: Taktó rcete Davidovi: Neml žádostí král véna, toliko sto obřizek Filistinských, aby byla pomsta nad nepřátely královskými. (Saul pak to obmyslel, aby David upadl v ruku Filistinských.)

26. Protož oznámili služebníci jeho Davidovi slova ta, a libilo se to Davidovi, aby byl zetěm královým. Ještě se pak nebyli vyplnili dnové ti,

27. Když vstá David, odšel, on i muži jeho, a zbil z Filistinských dvě stě mužů, jejichž obřizky přinesl David, a z úplna je dal králi, aby byl zetěm královým. I dal jemu Saul Mikol dceru svou za manželku.

28. A vida Saul, nýbrž zkušenté maje, že jest Hospodin s Davidem, a že Mikol dcera jeho miluje ho,

29. Ještě tím více Saul obával se Davida. I byl Saul nepřitelem Davidovým po všechny dny.

30. Vrhovali pak do země knížata Filistinská; i bývalo, že když koli vycházeli, opatrněji sobě počínal David proti nim nad všecky služebníky Saulovy, pročež i jméno jeho bylo velmi slavné.

KAPITOLA 19.

Saul i jiným poručil, i sám chtěl ne-
jednou zabít Davida, ale zmýlen jest.

Mluvil pak Saul k Jonatovi synu svému a ke všechněm služebníkům svým, aby zamordovali Davida, ale Jonata, syn Saulův * liboval sobě Davida velmi.

2. I oznámil to Jonata Davidovi, řka: Usluž Saul otce můj, aby tě sám; protož nyní seř se, prostím, až do jitra, a usadě se v skrytí, schovej se.

3. Ale jít výjdu a státi budu při hoku otci svému na poli, kdež ty budeš, a budu mluvíti o tobě s otcem svým, a čemuž vyrozumím, oznámím tobě.

4. I mluvil Jonata o Davidovi dobře Saulovi otci svému, a řekl: Necht' nehrěší král proti služebníkům svému Davidovi, nebt' jest nic tobě neprovinil, nýbrž správa jeho jest tobě velmi užitečná.

5. Nebo se opovážil * života svého a zabil Filistinského, a učinil Hospodin vysrobeni veliké vše-
mu Izraeli. Viděls to a radoval jsi se. Pročež bys tedy hrěšil proti krvi nevinné, chtěje zabít Davida bez příčiny? *soud.45.18, 9. *Sam.17.50, 51.

6. I uposlchl Saul řeč Jonatovy a přisáhl Saul, řka: * Živ jest Hospodin, že nebude zabít. *k.14.46.

7. Tedy Jonata povolal Davida, a oznámil jemu Jonata všechna slova tato. A přivedl Jonata Davida k Saulovi, i byl před ním jako i prvě.

8. Vznikla pak opět válka; a vytáh David, bojoval proti Filistinským, a porazil je porážkou velikou, a utekl před ním.

9. V tom duch * Hospodinův zly napadl Saule, kterýž v domě svém seděl, maje kopl své v ruce své, a David hrál rukou před ním. *k.18.10.

10. Ale Saul * chtěl prohoditi Davida koplím až do stěny, kterýž uhnul se mu, a udeřilo kopl v stěnu. A tak David utekl a vynikl z nebezpečnosti té noci. *k.18.11.

11. Potom * poslal Saul posly k domu Davidovu, aby ho střihli a zabili jej rano. I oznámila to Davidovi Mikol manželka jeho, řkouce: Jestliže se neopatríš noci této, zitra zabít budeš. *z.56.1.

12. A protož * spustila Mikol Davida oknem, kterýž odšed, utekl a vynikl z nebezpečnosti. *k.9.26.

13. Vzala pak Mikol obraz a vložila na lůže, a polštář kozi položila v hlavách jeho a přikryla šaty.

14. Tedy Saul poslal posly, aby vzali Davida. I rekla: Jest nemocen. 15. Opět poslal Saul posly, aby pohledli na Davida, řka: Přimstě ho na lůži ke mně, at ho zabijí.

16. A když přišli poslové, a aj, obraz *ležel* na lůži a polštář kozi v hlavách jeho.

17. I řekl Saul k Mikol: Proč jsi mne tak podvedla a pustilas nepříteli mého, aby ušel? Odpověděla Mikol Saulovi: On mi řekl: Propusť mne, sic jinak zabiji tě.

18. David tedy utikaje, vynikl z nebezpečnosti, a přišel k Samuelovi do Ráma, oznámil jemu všechno, co mu Saul učinil. I odšel on i Samuel, a bydlili v Naiot.

19. Oznámeno pak bylo Saulovi, řka: Aj, David jest v Naiot v Ráma.

20. I poslal Saul posly, aby jali Davida. Kterž když viděli zástup proroků prorokujících, a Samuelem představeného, an stojí, stoupil také na posly Saulovy Duch Boží, a prorokoval i oni.

21. To když oznámili Saulovi, poslal jině posly, a prorokovali také i oni; a opět poslal Saul třetí posly, a i ti prorokovali.

22. Šel tedy již sám do Ráma a přišel až k čisterni veliké, kteráž jest v Socho, a zeptal se, řka: Kde jest Samuel a David? I řekl někdo: Aj, jsou v Naiot v Ráma.

23. I šel tam do Naiot v Ráma; a sstoupil * i na něj Duch Boží, a jda dále, prorokoval, až i přišel do Naiot v Ráma. *přel.9.11.

24. Kdežto světlí také sám roucha své a prorokoval i on před Samuelem, a padna, ležel světečně ný celý ten den a noc. Odkudž se řiká: Zdaři * také Saul mezi proroky? *k.10.11.

KAPITOLA 20.

Jednání Jonatovo s Davidem 26. i s Saulem 35, a jejich se rozjiti.

V tom utikaje David z Naiot, kde-
réž jest v Ráma, přišel a mluvil před Jonatou: Což * jsem učinil? Jaká jest nepravost má? A jaký jest hřích můj před očem tvým, že hledá bezživotí mého? *k.17.28, 29, 38, 18.

2. Kterýž řekl jemu: Odstup to, neumřeš. A j, nečinil otec můj ničeho ani velikého ani malého, čehož by se mi nesvětil. Jak by tedy otec můj tajil to přede mnou! Nemif toho.

3. Nado přisáhl také David, (to promluviv: Dobřeť vi otec tvůj, že jsi laskav na mne, protož myslí: Nechť neví o tom Jonata, aby neměl zámutku.) Nýbrž jistě, * živ jest Hospodin, a živať jest duše tvá, že sotva jest kročej mé nohy a mezi smrti. *^{1.26.26.}

4. Odpověděl Jonata Davidovi: Pověz, čehožkoli žádáš, a učiním tobě.

5. I řekl David Jonatovi: Aj, zítřka bude novměsice, kdyžto já mám obyčej sedati s králem k jídlu; protož propust mne, a skryji se na poli až do třetího večera. 6. Jestliže by se zvláště na mne ptal otec tvůj, řekneš: Prosil mne velice David, aby šel do Betléma města svého; nebo oběť výroční tam míti má všechna jeho rodina.

7. Řekne-li: Dobře, pokoj služebníku tvému; pakliž se rozloží věz, žeť se doplnila zlost jeho.

8. A tak učiníš milosrdenství s služebníkem svým, poněvadž * jsi v smlouvu Hospodinovu uvedl služebníka svého s sebou. Pakliž jest na mně nepravost, zabi mne sám; nebo k otcí svému proč bys mne vodil? *^{1.18.8.}

9. I řekl Jonata: Odstup to od tebe; nebo zvláště to jistotně, že by se doplnila zlost otce mého, aby přišla na tě, zdalíž neoznámím tobě toho?

10. Řekl také David Jonatovi: Kdož mi oznámí, jestliže odpovím tobě otec tvůj něco tvrdě?

11. Odpověděl Jonata Davidovi: Poď, vyjděme na pole. I vyšli oba na pole.

12. Opět řekl Jonata Davidovi: Hospodin Bůh Izraelský, (hned jakž porozumím na otcí svém, o kolo tohoto času zítřka neb později, an bude dobře s Davidem, jestliže nepošli tehdaž k tobě, a neoznámím-li.)

13. Toto učin Hospodin Jonatovi a toto přidej. Pakliž se bude líbiti otcí mému, uzestí zlé na tebe, takť i to zjevím tobě a propustím tě; i půjdeš v pokoji, a Hospodin budíž s tebou, jakož byl s otcem mým.

14. A zdalíž i ty, dokud jsem živ, nečiníš se mnou milosrdenství Hospodinova, ano bychť i umřel, Tak že neodvrátíš milosrdenství svého od domu mého až na věky, zvláště tehdaž, když Hospodin vyplní nepřáteli Davidovy, jednoho každého se svrchku země.

15. A tak učinil Jonata smlouvu s domem Davidovým, řka: Vyhleďtež Hospodin toho z ruky nepřátel Davidových.

17. Jestli i přisahou zaváží Jonata v lásce odměnně k sobě Davidu; nebo * jakož miloval duši svou, tak jej miloval. *^{1.19.1.}

18. I řekl mu Jonata: Zítřka bude novměsice, a bude se ptáti na tebe, když prázdne bude místo tvé.

19. Do třetího tedy dne skrýváje se, sstoupíš rychle a přijdeš k tomu místu, na kterémž se byl skryl, když se to jednalo, a po-budeš u kamene pocesných.

20. A já tři střely vystřelím po straně k němu, směruje sobě k celi.

21. Potom hned pošli pachole a dím: Jdi, shledej střely. Jestliže prostě řeknu služebníku: Hle, střely za tebou blíž sem, přines je, tedy přiď, nebo jest pokoj tobě, a nemif žádného nebezpečnoství, živ jest Hospodin.

22. Pakli takto řeknu pacholeti: Hle, střely jsou před tebou dále, tedy odejdi, nebo propustil tě Hospodin.

23. Řeči pak této, kterouž jsme mluvili já a ty, aj, Hospodin sředek bude mezi mnou a mezi tebou až na věky.

24. A tak skryl se David na poli. Byl pak novměsice, i sedl král za stůl k jídlu.

25. A seděl král na stoličce své, jakž obyčej měl, na stoličce své, ale Jonata povstal. Sedl také Abner podlé Saule, a místo Davidovo zůstalo prázdne.

26. A však toho dne Saul nic nepřikázal, nebo myslil: Něco se mu přihodilo, buď že čistý jest neb nečistý. *^{1.16.2.16.}

27. Stalo se pak nazejtří, druhého dne novměsice, že opět prázdno bylo místo Davidovo. I řekl Saul Jonatovi synu Izai ani včera ani dnes k jídlu?

28. Odpověděl Jonata Saulovi: Velice mne prosil David, aby šel do Betléma.

29. A řekl: Odpusť mne, prosím, nebo oběť má míti rodina naše v městě, a bratr můj sám rozkázal mi přijíti; nyní tedy, nalezli jsem milost před očima tvými, nechť se odtrhnu, prosím, abych navštívil bratři své. Tou přičinou nepřišel k stolu královskému.

30. I rozhněval se Saul náramně na Jonata, a řekl jemu: Synu přeráčený a urputný, zdalíž nevíš, že jsi zvolil sobě syna Izai k hanbě své, i k hanbě a lehkosti matky své?

31. Nebo po všechny dny, v nichž bude živ syn Izai na zemi, nebudeš upevněn ty, ani království tvé. Protož hned pošli a přiveď jej ke mně, nebf jest hoden smrti.

32. Odpověděl Jonata Saulovi otcí svému, a řekl jemu: Proč má umřít? Což jest učinil?

33. I * hodil Saul kopím na něj, aby ho zabil. Tedy seznav Jonata, že uložil otec jeho zabiti Davida, *^{1.18.11.}

34. Vstal od stolu Jonata, rozpálen jsa hněvem, a nejdí toho druhého dne novměsice pokrmu, nebo bolestí pro Davida, a že ho tak zlehčil otec jeho.

35. Protož stalo se ráno, že vyšel Jonata na pole času uložení s Davidovi, a pachole malé s ním.

36. Tedy řekl pacholeti svému: Bež a shledej střely, kterých já vystřelím. I běželo pachole, a on střelil daleko před něj.

37. Když pak přišlo pachole až k celi, k němuž střelil Jonata, volal Jonata za pacholetem a řekl: Zdalíž není střely před tebou tam dále?

38. Opět volal Jonata za pacholetem: Rychle pospěš, nestůj. A tak sebravši pachole Jonatovo střely, vrátilo se k svému pánu.

39. (Pachole pak nic nevědělo, toliko Jonata a David věděli, co se jedná.)

40. I dal Jonata braň svou pacholeti, kteráž s ním bylo, a řekl jemu: Jdi, dones do města.

41. A když odešlo pachole, vstal David s strany polední, a padna * na tvář svou k zemi, poklonil se třikrát; a polibíše jeden druhého a plakali oba, až Jonata Davida požádal, aby šel. *^{1.18.3.4.}

42. I řekl Jonata Davidovi: Jdiž u pokoji, a což jsme sobě oba

řísáhli ve jménu Hospodinovu, nekouce. Hospodin budíž spědkem nem mým a mezi semenem tvým, nechť trvá až na věky. 43. A tak vstav David, odšel, Jonata pak navrátil se do města.

KAPITOLA 21.

David utíká, přišel do Nobe 10. a odstoupil k Achiovi králi Gát.

Tedy přišel David do Nobe k Achimelechovi knězi. I ulék se a řekl jemu: Cože to, že jsi sám, a není žádného s tebou?

2. Odpověděl David Achimelechovi knězi: Král mi poručil nějakou věc, a řekl mi: Ať žádný nezývá toho, proč tě posílám, a což jsem poručil. Služebníkům pak uložil jsem jisté místo.

3. Protož nyní, co máš tu před rukama, dej v ruku mou, aš pět chlebů, aneb což na hotové máš.

4. Odpověděl kněz Davidovi a řekl: Nemám chleba obecného před rukama, než toliko chlebě svatý, však jestliže se toliko * od žen zdřel služebníci. *^{1.18.19.15.}

5. Odpověděl David knězi a řekl: Jistě ženy vzdáleny byly od nás, jakož včera tak i před včerejškem, kdýž jsem vyšel; protož těla služebníků svatá jsou. Ač pak toto předsevzeti jest proti slušnosti, však i to dnes posvěceno bude pro tělo.

6. A tak dal jemu kněz * chleby svaté; nebo nebylo tam chleba, jediné chlebové předložení, kterých odloženi byli od tváři Hospodiny, aby položeni byli chlebové tepí toho dne, když ti vzati byli. *^{1.12.3. Luk.6.8.}

7. (Byl pak tu jeden z služebníků Saulových v týž den, kterých se tam pozdržel před Hospodinem, jehož jméno bylo Doeg Idumejský, nejprřednější mezi pasíři Saulovými.)

8. I řekl David Achimelechovi: Nemáslž zde koplí aneb meče? Nebo ani meče svého ani braně své nevezl jsem v ruku svou, proto že rozkaz královský dotíral.

9. Jemaz řekl kněz: Meč Goliáše Filistinského, kteréhož * jsi zabil v údolí Elah, aj, ten jest zde obvinutý v roucho za efodem. Jestliže jej chceš sobě vzítí, vezmi, nebo

zde jiného není kromě toho. I řekl David: Není přes ten, dejž mi jej.

10. Tedy vstal David, a utekl toho dne před Saulem, a přišel k Achisovi *králi Gát. *k.17,30.51. *Z.56.1.

11. Služebníci *pak Achisovi řekli jemu: Zdáliž tento není David, král země? Zdáliž neprozpěvovali tomuto po houfích, řkouce: O Pórazil Saul svůj tisíc, David pak svých deset tisíců. *k.23,5. 25.17.

12. I složil David ta slova v srdci Gát, a bál se velmi Achisa krále Gát.

13. Protož *změnil způsob svůj před očima jejich, a blázňem se dělal, jsa v rukou jejich; psal také po vratech u brány, a pouštěl sliny po bradě své. *Z.94.1.

14. Tedy řekl Achis služebníkům svým: Hle, viděvše člověka blázna, pročez jste ho ke mně přivedli?

15. Nedostává-liž se mi bláznů, že jste uvedli tohoto, aby bláznil přede mnou? Ten-liž má vjíti do mého domu?

KAPITOLA 22.

David skrývá se před Saulem. 9. Kneží od Doega osoleni 18. I zmodrování.

A tak odšel odtud David, skryl se v jeskyni *Adulam. To když uslyšeli bratři jeho i všecken dům otce jeho, sešli se tam k němu. *Z.57.1.

2. A shromáždili se k němu, kteřížkoli byli v soužení, a kteřížkoli byli hořkosti ducha, a byl nad nimi knížetem, tak že jich bylo s ním okolo čtyř set mužů.

3. Potom odšel odtud David do Masfa Moabského a řekl králi Moabskému: Prosim, nechť uchovátež k vám i vycházejí otec můj a matka má, dokudž nezvim, co se mnou učiní Bůh.

4. I přivedl je před krále Moabského, a bydlili s ním po všechny dny, v nichž zůstával David na tom hradě.

5. Ale prorok Gád řekl Davidovi: Nebývejž děle na tom hradě, jdi; navrať se do země *Judské: I odšel David, a přišel do lesa Harec. *Z.58.1.

6. V tom uslyšel Saul, že by se zjevil David i mužii, kteříž byli s ním. Saul pak bydlil v Gabaa pod hájem v Ráma, maje kopy své v rukou svých, a všickni služebníci jeho stáli před ním.

7. I řekl Saul služebníkům svým,

kteríž stáli před ním: Slyšte mě, die, synové Jemini: Všechněm-li vám dá syn Izai pole a vinice?

Všecky-li vás postaví za správce nad tisíci a sty.

8. Že jste se všickni spikli proti mně, aniž jest, kdo by mi oznámil? Jíž *i syn můj učinil smlouvu s synem Izai, a však žádný z vás nelituje mne, aniž mi kdo oznámí, že pozdvihl syn můj služebníka mého proti mně, aby mi záohy strojí, jakož se to již děje. *k.18.3.

9. Odpověděl pak *Doeg Idumejský, kterýž též stál s služebníky Saulovými, a řekl: Viděl jsem syna Izai, an přišel do Nobe k Achimelechovi synu Achitobovu. *k.21.7. Z.52.2.

10. Kterýž *radil se o něho s Hospodinem a dal jemu potravu, také i meč Goliáše Filistinského dal jemu. *k.21.9.

11. I poslal král, aby zavolali Achimelecha syna Achitobova, kněze, i vši čeledi otce jeho, totiž kněží, kteříž byli v Nobe. I přišli všickni před krále.

12. Tedy řekl Saul: Slyš nyní, synu Achitobu, kterýž odpověděl: Ej, pane můj.

13. I dí k němu Saul: Proč jste se spikli proti mně, ty a syn Izai, když jsi jemu dal chléb a mč, a syn Izai radil se s Bohem o nč, aby postavil proti mně k strojení mč záloh, jakož se to již děje?

14. Odpovídaje Achimelech králi, řekl: A kdo jest tak věrný ze všech služebníků tvých jako David, kteříž i zetěm královým jest, kterýž kráčí v poslušenství tvém, a vzácený jest v domě tvém?

15. Zdáliž jsem se nyní počal tázati Boha o nč? Odstup to ode mne. Nescítežž kral takové věci na služebníka svého, ani na koho z čeledi otce mého, neboť neví služebník tvůj o *ničemž o tom ani nejmenší věci. *k.20.2. 25.98.

16. Ale král řekl: Smrti umřěš Achimelechu, ty i všecken dům otce tvého.

17. I řekl král drabaniům, kteříž stáli před ním: Obratě se a zbite kněží Hospodinovy, nebo i jejich ruka jest s Davidem; přes to vědouce, že utíka, nedati mi znáti.

*Služebníci však královými nechťeli vztáhnouti rukou svých, ani se oboriti na kněží Hospodinovy. *k.5.9.20.

18. A protož řekl král Doegovi: Obrat ty se, a pobí ty kněží. Takž

aby táhl k Cejle, a oblehl Davida se na kněží, a zbil toho dne osmdesáte a pět mužů, kteříž nosili efod iněny.

19. Nobe také *město kněžské vyhubil ostrosti meče, od muže až do ženy, od malého až do požívajícího prsí, voly i osly, i dobytky pobí ostrosti meče. *k.21.1.

20. Jediný toliko syn Achimelechův, syna Achitobova, jehož jméno *bylo Abiatar, ušel a utekl k Davidovi. *1 Sam.15,24. n.81.

21. Tedy oznámil Abiatar Davidu Hospodinovy, že Saul zmodroval kněží Hospodinovy.

22. I řekl David Abiatarovi: Vědějž jsem toho dne, když tam byl Doeg Idumejský, že jistotně oznámí Saulovi; jať jsem přičinu dal k zhubení všech duší domu otce.

23. Zůstaň u mne, neboj se; nebo kdož hledati bude bezživoti mého, hledati bude bezživoti tvého, ale ochráněn budeš u mne.

KAPITOLA 23.

David vysvobodí město Cejlu od Filistinských, 6. utekl na poušť.

Tedy oznámili Davidovi, řkouce: Aj, Filistinstí dobývají *Cejly a loupi dvory. *10z.15.44.

2. Protož tázal se David Hospodiná, řka: Mám-li jiti a uderiti na Filistinské? I odpověděl Hospodin Davidovi: Jdi a poraziš Filistinské, i Cejlu vysvobodíš.

3. Muži pak Davidovi řekli jemu: Aj, my zde v Justvu bojíme se, tím více, když půjdeme k Cejle proti vojskům Filistinských.

4. A tak opět David tázal se Hospodina. Jemuž odpověděl Hospodin a řekl: Vstana, vyláhi k Cejle, neboť jám Filistinské v ruce tvé.

5. I táhl David a muži jeho k Cejle, a bojoval s Filistinskými, a zajal dobytky jejich. I *porazil je ranou velikou, a tak vysvobodil David obyvatele Cejly. *k.19.8.

6. Stalo se pak, že když *utíkal Abiatar syn Achimelechův k Davidovi do Cejly, dostal se efod v ruce jeho. *k.22.30.

7. Potom *oznámeno bylo Saulovi, že přitáhl David do Cejly. I řekl Saul: Dáť ho Bůh v ruku mou, nebo zavřel se, všed do města hrazeného a zavřitého. *5oud.16.2.

8. I svolal Saul všecken lid k boji,

aby táhl k Cejle, a oblehl Davida a muže jeho.

9. A zvěděv David, že Saul *tajně ukládá o něm zle, řekl Abiatarovi knězi: Vezmi na se efod. *Pr.14.3.29.

10. I řekl David: Hospodine, Bože Izraelský, za jistou věc slyšel služebník tvůj, že strojí Saul přitáhnouti k Cejle, aby zkažil město pro mne.

11. Vydali-li by mne muži Cejly v ruce jeho? A přitáhl-li by Saul, jakž slyšel služebník tvůj? Hospodine, Bože Izraelský, oznam, prosím, služebníku svému. Odpověděl Hospodin: Přitáhl by.

12. Rekl ještě David: Vydali-li by mne obyvatele Cejly i muže mé v ruce Saulovy? Odpověděl Hospodin: Vydal by.

13. Vstav tedy David a muži jeho, téměř šest set mužů, vytáhl z Cejly a šli ustavičně, kamž jiti mohli. Saulovi pak povědino, že ušel David z Cejly; i nechal tažení.

14. Byl pak David na poušti v místech bezpečných, a bydlil na hoře, na *poušti Zif. A ačkoli hledal ho Saul po všechny ty dny, však nevydal ho Bůh v ruku jeho. *10z.15.56.

15. Vída tedy David, že Saul vytahl hledati bezživoti jeho, byl na poušti Zif v lese.

16. Vstav pak Jonata syn Saulův, přišel k Davidovi do lesa, a posilnil ruky jeho v Bohu.

17. A řekl jemu: Neboj se, neboť nenalezne tebe ruka Saule otce mého, ale ty kralovati budeš nad Izraelem, a já budu druhý po tobě. *Však i Saul otec můj zná to. *k.20.30.31.

18. I učinili smlouvu oba před Hospodinem; a David zůstal v Cejle, Jonata pak navrátil se do domu svého. *k.16.3.

19. Tedy přišli *Zifejtí k Saulovi do Gabaa, řkouce: Zdáliž David nepokývá se u nás v horách, v jesce, na pahrbku Hachile, kterýž jest na pravě straně pouště. *k.26.1.

20. Protož nyní podle vši žádosti duše své, ó králi, přitáhní stěží, my se pak přičiníme, abychom jej vydali v ruce královy.

21. I řekl Saul: *Požehnání vy od Hospodina, že mne litujete. *k.15.19.

22. Jdětež *medle, ujistě se tím ještě lépe, přezvězte a shledněte místo jeho, kam se obrátí, kdo ho tam viděl; nebo mi praveno, že divných chytrostí užívá. *Ma.2.9.

23. Vyšpehujtež tedy a vyzvězte všechny skreje, v nichž se kryje, a navraťte se ke mně s věci jistoty, i potáhnou s vámi, a jestliže v zemi jest, hledati ho budu ve všech tisících Judských.

24. Kteřížto vstavše, navrátili se do Zif před Saulem; David pak a muži jeho byli na poušti Maon, na rovinách po pravé straně pouště.

25. Nebo jakž vyláhal Saul s lidem svým hledati ho, oznámeno bylo to Davidovi, kterýž sstoupil s skály a bydlil na poušti Maon. O čemž Saul uslyšav, honil Davida po poušti Maon.

26. A tak Saul táhl s jedné strany hory, David pak a muži jeho po druhé straně hory. A pospíši David, aby mohl utéci od tváří Saulovy; nebo Saul s lidem svým obklíčovali Davida i muže jeho, aby je zjímali.

27. V tom přišel posel k Saulovi, řka: Pospěš a přidej, nebo Filistinští virhli do země.

28. A prolož navrátil se Saul od honění Davida, táhl proti Filistinským. Pročež nazvali to místo: Skála rozdělující.

KAPITOLA 24.

David utekl do Engadi, 4. Saul mu tam v ruce přičel.

Odšel pak David odtud, bydlil v místech bezpečných Engadi.

2. I stalo se, že když se navrátil Saul od honění Filistinských, oznámili jemu řkouce: Ilie, David jest * na poušti Engadi. ^{*Joz.26.69.}

3. Tedy vzav Saul * tři tisíce mužů vybraných ze všeho Izraele, odšel hledati Davida a mužů jeho na skalách kamských. ^{*k.26.2.}

4. I přišel k stájím ovčí blízko cesty, kdež byla jeskyně, do níž všel Saul na potřebu; David pak a muži jeho seděli po stranách v té jeskyni.

5. Protož řekl muž Davidovi je-mu; Aj, tento jest den, o němž tobě mluvil Hospodin, řka: Aj, * já dám nepřítelů tvého v ruku tvou, abys mu učinil, jakť se kofti libiti bude. Tedy vstav David, uřezal tiše kus pláště Saulova. ^{*k.28.8.}

6. Potom pak padlo to těžce na srdce Davidovi, že uřezal křídlo pláště Saulova.

7. Pročež řekl mužům svým: Uchověj mne Hospodin, abych lo

učinití měl pánu mému, pomazá-nému Hospodinovu, abych * vylá-h-nouti měl ruku svou na něj, po-něvadž jest pomazáný Hospodi-nův. ^{*11 Sam.1.14. Z.106.16.}

8. A tak zabránil David mužům svým těmi slovy, a nedal jim po-vstati proti Saulovi. Saul také vy-šed z té jeskyně, bral se cestou svou.

9. Potom vstal i David, a vyšed z jeskyně, volal za Saulem, řka: Pane můj králi i ohlédi se Saul zpět, David pak sehnou se tváři k zemi, poklonil se jemu.

10. A řekl David Saulovi: I proč posloucháš řeči lidských, kteříž praví: Ilie, David hledá tvého zlého.

11. Aj, dnešního dne viděti mohli oči tvé, že tě byl * vydal Hospodin dnes v ruku mou v jeskyni. A by-loť mi řečeno, abych tě zabil, ale šanoval jsem tě; nebo řekl jsem: Nevztáhnůť ruky své na pána své-ho, poněvadž jest pomazáný Hos-podinův. ^{*k.27.12.}

12. Nýbrž očke můj, pohleď a viz kus pláště svého v ruce mé, a žeť jsem nechtěl, odřezuje křídlo pláště tvého, zabiti tebe. Poznejž tedy a viz, žeť není v úmysle mém nic zlého, ani jaké převrácenosti, a žeť jsem nezhtěšil proti tobě; ty pak čiháš na duši mou, abys mi ji odjal.

13. Sudíž * Hospodin mezi mnou a mezi tebou, a pomstíž mne Hospodin nad tebou, ale ruka má nebude proti tobě. ^{*1 Pet.2.28.}

14. Jakož vzni ono pťisloví sta-rych: Od bezbožných vychází bez-božnost; protož nebudeť ruka má proti tobě.

15. Na koho to jen vyláhl král Izraelský? Koho to honíš? Psa mrtvého, blechu * jednu. ^{*k.29.20.}

16. Ale budeť * Hospodin soudec; on necht' rozsoudi mezi mnou a tebou, a necht' pohleď a ovyvede při mou, a vysvobodí mne z ruky tvé. ^{*1 k.16.5. 27.17.2.}

17. Když pak přestal David mlu-viti slov těch Saulovi, odpověděl Saul: Nejlíž to hlas tvůj, synu můj Davide? A pozdvih Saul hla-su svého, plakal.

18. A řekl Davidovi: Spravedli-vější jsi nežli já; nebo ty jsi mi odpplatil se dobrým, já pak zlým tobě jsem se odpplatil.

19. Ty zajisté ukázal jsi dnes, že mi činiš dobře; nebo ačkoli mne

byl Hospodin zavřel v ruce tvé, však jsi mne nezabíhal.

20. Zda-li kdo natezna nepřítelě svého, propustí ho po cestě dob-ře? Ale Hospodin odplatiž tobě dne učinil.

21. Protož * nyní, vím, že jistot-ně kralovati budeš, a že stále bu-dě v ruce tvé království Izrael-ské). ^{*k.13.14.}

22. Nyni, pravim, přísahni mi skrze Hospodina, že nevyplníš se-mene mého po mně, a nevyhladíš jména mého z domu otce mého.

23. A tak přísahal David Saulovi. I odšel Saul do domu svého, Da-vid pak a muži jeho vstoupili na bezpečné místo.

KAPITOLA 25.

O smrti Samuelově, 2. a o Nabalovi, 14. i Abigail ženě jeho.

Mezi tím umřel * Samuel. A shr-o-máztíl se všecken Izrael, i plakali ho, a pochovali jej v domě jeho v Rama. Ale David vstav, šel na poušť Fáran. ^{*k.28.3.}

2. Člověk pak nějaký byl v Maon, kterýž statek svůj měl na Kar-meli, a byl člověk ten možný vel-mi, nebo měl tři tisíce ovec a tisíc koz, a lehdáž rovně strhlil ovec své na Karmeli.

3. Muž pak toho jméno Nabal, a jméno ženy jeho Abigail. A byla žena ta opatrná a krásné tváří, ale muž její byl tvrdý a zlých po-vah, * a byl z rodu Kálefova.

4. Protož uslyšav David na poušti, že by Nabal strhlil ovec své, 5. Poslal deset služebníků, a řekl Karmel, a jděte k Nabalovi, a po-zdravte ho slovem mým přátelsky.

6. A rcete jemu takto: * Zdráv buď, a pokoj tobě, pokoj domu tvému, i všemu, což máš, pokoj.

7. Slyšel jsem, že máš strážce, a pastýři tvoji bývali s námi; ne-učinili jsme jim žádné křivdy, aniž jim co zhnulo po všechny dny, v nichž byli na Karmeli.

8. Ptej se služebníků svých, a po-vědi tobě. Nyni tedy necht' naleznou mládence milost před očima tvý-ma, nebo v den veselí přišli jsme; dej, prosím, což máš před * ruka-ma, služebníkům svým a synu své-mu Davidovi. ^{*k.10.7. Soud.9.88.}

9. Přisedše tedy mládenci ti Da-vidovi, mluvíli Nabalovi podlé všech slov těchto jménem Davido-vým, a umlkli.

10. Odpověděl pak Nabal služební-kům Davidovým a řekl: Kdo jest David? A kdo syn Izai? Mnohotě nyní služebníků, kteříž se odtrhují jeden každý od pána svého.

11. Ano, vezmu já chléb svůj, a yodu svou a pokrmy své, kteréž jsem připravil strážcům svým, a dám je těm lidem, kterýchž ne-znám, ani vím, odkud jsou?

12. A obrátivše se služebníci Da-vidovi na cestu svou, navrátili se, a přisedše, oznámili jemu vsecka slova ta.

13. I řekl David mužům svým: Při-paš každý meč svůj. Kteříž když připásali jeden každý meč svůj, připásal také David meč svůj, a šlo za Davidem okolo čtyř set mužů, dvě stě pak pozůstalo u břemen.

14. A v tom Abigail, ženě Nabal-ově, oznámil mládence jeden z slu-žebníků, řka: Aj, poslal David posly s pouště, aby pozdravili pá-na našeho, ale on je ukřikal;

15. Ješto muži ti prospějní nám byli velice, ani nám neucinili křiv-dy, aniž nám co zhnulo, když jsme bývali s nimi na poli.

16. Místo zdi byli nám v noci i ve dne po všechny dny, dokudž jsme s nimi byli, pasouce stáda.

17. Protož nyní pomysl a viz, co bys měla činiti, neboť již zlé věci holové jsou na pána našeho i na všecken dům jeho; on pak jest jak zlobivý, že s nim neize ani mluvíti.

18. Tedy pospíšila Abigail, a vzala dvě stě chlebě, a dvě kožené láhvi-ce vína, a pět ovcí připravených, a pět mír prázny, a slo sušených, a dvě stě hrud líků su-šených, a vložila to na osly.

19. I řekla služebníkům svým: Jdětež napřed, a já za vámi pů-jdu. Ale muži svému Nabalovi ne-oznámla.

20. I stalo se, že vsedši na osla, sjížděla po stráni s hory, a aj, David a muži jeho sstupovali proti ní, a potkala se s nimi.

21. (David pak byl řekl: Jistě na-darmo jsem * ostřihal všechno, což jsem učinil, tak že nic neza-hynulo ze všeho, což má; nebo mi se odpplatil zlým za dobré. ^{*k.24.18.}

22. Toto učil Bůh nepřítelům Davidovým a toto přidej, jestliže

zanechám do jitra ze všeho, což má, až do toho, * kterýž moci na stěnu.)
 23. Tedy uzřevši Abigail Davida, rychle svedla s osla, a * padla před Davidem na tvář svou, a poklonila se až k zemi.
 24. A padši k nohám jeho, řekla: Na mně, pane můj, ta nepravost. Protož nechť mluví, prosím, slova děvky své.
 25. Nechť se neobrací, prosím, pán můj myslí svou za mužem tím bezbožným Nábalem; nebo jakž jest jméno jeho, takovýž jest Nábale jméno jeho jest, a bláznovství jest při něm. Já pak služebnice tvá neviděla jsem služebníkú pána mého, kterýž jsi byl poslal.
 26. Protož nyní, pane můj, živť jest Hospodin, a * živať jest duše tvá, že te tobě zbránil Hospodin sebe. A protož nyní budtež jako Nábale nepřítelé tvojí, a ti, kterýž hledají zlého pánu mémú. *k.20,9.
 27. Teď pak * dar tento, kterýž přinesla děvka tvá pánu svému, nechť jest dán služebníkú, kterýž chodí za pánem mým. *I.18.11.
 28. Odpusť, prosím, provinění děvce své, neboť jistě vzdělá Hospodin pánu mémú dum stálý, poněvadž boje Hospodinovy pán můj vede, a nic zlého se nenalezá při tobě až posavad.
 29. A byť i povstal člověk, aby tě stihal a hledal bezhrdli tvého, budeť však duše pána mého svázána v svazku živých u Hospodina Boha tvého, duši pak nepřítel tvých jako z praku pryč zanodí.
 30. A když učiní Hospodin pánu mémú dobře podle toho všeho, jakž zaslíbil tobě, a přikážeť, abys * byl vůdcím nad Izraelem. *II Sam.5,2.
 31. Tedy nebude to k zviklání ani k urážce srdce pánu mémú, jako když by vyil krev bez příčiny, aneb když by se mstil pán můj. Když tedy učiní dobře Hospodin pánu mémú, rozpomeň se na děvku svou.
 32. I řekl David k Abigail: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, že tě poslal dne tohoto mně v cestu;
 33. A požehnaná řeč tvá, i ty po- abychch nevytil krevi a nemstil sám sebe.
 34. A jistě, jako živ jest Hospodin Bůh Izraelský, kterýž mi zbránil,

2. Protož povstal Saul a táhl na poušť Zif, a s nim tři tisíce mužů vybraných z Izraete, aby hledal Davida na poušti Zif.
 3. I položil se Saul na pahrbku Hachila, kterýž jest proti Jesimonu při cestě. David pak trváje na poušti, srozumě, že Saul za nim přitáhá na poušť.
 4. Nebo poslav David špeheře, vyzvěděl jistotně, že Saul přitáhá.
 5. Tedy vstav David, šel k místu, na němž se položil Saul s vojáky, kterýmž ležel Saul * a Abner syn Nerův, hejzman vojska jeho. Saul pak spal, jsa vozy otočen, lid také ležení sůd měl vůkol něho. *k.14,90.
 6. I mluvil David a řekl Achimelechovi Hetejskému a Abizai synu Sarvie, bratru Joábovu, řka: Kdo sstoupí se mnou k Saulovi do ležení? Odpověděl Abizai: Já sstoupím s tebou.
 7. A tak přišel David a Abizai k lidu v noci, a j, Saul lež, spal, jsa vozy otočen, a kopi jeho vtekutě bylo v zemi u hlavy jeho, Abner pak i lid spali vůkol něho.
 8. Tedy řekl Abizai Davidovi: Dalť Bůh dnes nepřítelé tvého v ruku tvoju. Protož nyní, medic * nechť jej probodnu pojednou kopím až do země, lak že nebude potřeba podruhé. *II Sam.16,9.
 9. Ale David řekl k Abizai: Ne- zabíjej ho; nebo kdo vztáhá ruku svou na pomazaného Hospodimova, byl by bez viny?
 10. Řekl také David: Živť jest Hospodin, leč Hospodin * raní jej, aneb den jeho přijde, aby umřel, aneb na vojnu vytahána, zahyne: *k.12,19.
 11. Mně nedej Hospodin, abych vztáhnouti měl ruku svou na pomazaného Hospodimova. Ale nyní vezmi medle to kopl, kterýž jest u hlavy jeho, a tu číši vodnou, a odejděme.
 12. I vzal David kopl a číši vodnou u hlavy Saulovy, a odcšl, tak že žádný neviděl, ani nezděděl, ani neprocílil, ale všickni spali; nebo sen tvrdý * Hospodinův připadl byl na ně. *I.16,21.
 13. A přesed David na druhou stranu, postavil se na vrchu hory zdaleka; nebo bylo mezi nimi ne- malé místo.
 14. I zavolał David na lid a na Abnera syna Ner, řka: Což se ne-

ozveš, Abner? Odpovídaje pak Abner, řekl: Kdo jsi ty, kterýž voláš na krále?
 15. I řekl David Abnerovi: Zdalž ty nejsi muž? A kdo jest tobě rovný v Izraeli? Proč jsi tedy neostříhal krále, pána svého? Nebo přišel jeden z lidu, aby zabil krále, pána tvého.
 16. Nemif to dobře, co jsi učinil. Živť jest Hospodin, že jste hodni smrti, proto že neostříháte pána svého, pomazaného Hospodimova. Ale nyní pohleď, kde jest kopl královo a číše vodná, kteráž byla u hlavy jeho.
 17. Tedy poznal Saul hlas Davidův a řekl: Nemif-liž to hlas tvůj, synu můj Davide? Odpověděl David: Jest můj hlas, pane můj králi.
 18. Řekl také: Proč je to, že pán můj honí služebníka svého? * Nebo co co jsem učinil? A co jest zlého v ruce mé?
 19. Protož nyní poslyš, prosím, pane můj králi, slov služebníka svého: Jestliže tě Hospodin vzbudil proti mně, nechť zachutná o- běť, pakli lidé, zlořečení jsou před Hospodinem; nebo mne vyňmáfi dnes, abych nemoohl obcovati dě- dictvi Hospodimovu, jako by řekl: Jdi, služ bohům cizím.
 20. Ale již aspoň nechť není vy- litá krev má na zemi bez rozso- lení Hospodimova; nebo vyťahl král Izraelský hledati blechy * jed- né, rovně jako by honil koroptivu na horách. *k.24,15.
 21. I řekl Saul: Zřehšif jsem, na- vratíš se, synu můj Davide. Neboť nebudu více zle činiti tobě, proto že jsi draze sobě vážil života mé- ho dnešni den. Aj, bláznivě jsem dělal a bloudil přenáranně.
 22. A odpovídaje David, řekl: Teď hie kopl královo. Nechť přijde ně- kdo z služebníkú, a vezme je.
 23. Hospodin * pak navratíž jedno- mu každému za spravedlnost jeho a věrnost jeho. Dalťe byl zajisté Hospodin tebe dnes v ruku mou, ale nechťil jsem vztáhnouti ruku své na pomazaného Hospodimova. *k.23,4. Oz.4,9.
 24. A protož jakož jsem já dnes sobě draze vážil života svého, tak budíž draze vážen * život můj před Hospodinem, aby mne vysvobodil ze vsi úzkosti. *I.11m.4,18.
 25. Tedy řekl Saul Davidovi: Po- žchnaný * jsi, synu můj Davide.

KAPITOLA 26.

David od Zifejských vyvrazený, 6. mocha, nechťel Saula zabití.

O pět přišli * Zifejšti k Saulovi do Gábaa, řkouce: Nevis-liž, že se David kryje na pahrbku Hachila proti poušti? *k.23,19. Ž.54,2.

Tak čině, dokážeš ctnosti, a v tom se zmocňuje, zkvetneš. V tom odšel David cestou svou, Saul také navrátil se k místu svému.
*Soud.17,2. Rut.3,10.

KAPITOLA 27.

David utekl na byt k Achisovi.

Řekl pak David v srdci svém: Když tedy sejdu od ruky Saulovy, nic mi lepšího není, než abych naprosto utekl do země Filistinské. I pustil o mně Saul, a nebudě mne více hledati v žádných končinách Izraelských, a tak ujdou ruky jeho.

2. Tedy vstav David, odebral se sám i těch šest set mužů, kteříž byli s ním, k Achisovi * synu Maach, králi Gát. *K.21,10. I Král.2,29.

3. I bydlil David s Achisem v Gát, on i muži jeho, jeden každý s čeledí svou, David i * dvě ženy jeho, Achinoam Jezreelská a Abigail Karmelská nějaký žena Nabalova. *K.25,40;30,5.

4. A když bylo oznámeno Saulovi, že utekl David do Gát, přestál ho hledati více.

5. Řekl pak David Achisovi: Prosim, jestliže jsem nalezl milost před očima tvými, ať mi dáji místo v některém městě krajiny této, abych tam bydlil; nebo proč má býtli služebníků tvých s tebou v městě královském?

6. I dal mu Achis v ten den * Sicelech, odkudž Sicelech bylo králů Judských až do dne tohoto. *Joa.15,91.

7. Byl pak počet dnů, v nichž bydlil David v krajně Filistinské, den a čtyři měsíce.

8. I vycházel David s muži svými, vpadý čínce na Gessurské a Gerzitiské a Amalechitské, (nebo ti bydlili v zemi té od starodávna) kudy se chodí přes Sur až do země Egyptské.

9. A hubil David krajinu tu, nechavaje živého muze ani ženy; bral také ovce i voly, i osly i velbloudy, i šaty, a navracoval se a přicházel k Achisovi.

10. A když se ptal Achis: Kam jsi dnes vpadl? odpověděl David: K straně polední Judové, a k straně polední Jerachmeotové, a k straně polední Cinejského.

11. Neživil pak David ani muže ani ženy, aby koho přivoditi měl

do Gát; nebo myslil: Aby na nás nezálovali, řkouce: Tak učinil David. A ten obvyčej jeho byl po všechny dny, dokudž zůstával v krajině Filistinské.

12. I věril Achis Davidovi, řka: Jizté se velice * zosklivil lidu svému Izraelskému, protož budeť mi za služebníka na věky. *I.M.34,30. II.M.5,21.

KAPITOLA 28.

Filistinsti proti Izraelským vyvábili, 7. Saul se obrátil k čarodějnicím.

I stalo se za dnů těch, že Filistinsti sebrali vojska svá k boji, aby bojovali s Izraelem. I řekl Achis Davidovi: Vze nepochybně, že potáhneš se mnou na vojnu, ty i muži tvoji.

2. Odpověděl David Achisovi: Teprv ty poznáš co učiní služebníků tvých. I řekl Achis Davidovi: Toutf příčinou strážným života svého tě ustanovím po všechny dny.

3. (Samuel pak již byl * umřel; protož plakal ho všecken Izrael, a pochovali jej v Ráma, totiž v městě jeho. A Saul byl vyplenil o věšce a hadače z země.) *K.25,1. OIII.M.19,91.

4. Tedy shromáždivše se Filistinsti, přitáhli a položili se u Sunem. Shromáždili i Saul všeho Izraele, a položil se v Gelboe.

5. Vidá pak Saul vojsko Filistinské, bál se, a uleklo se srdce jeho velmi.

6. I dotazoval se Saul Hospodina, ale Hospodin neodpovídal jemu ani skrze sny, ani skrze * urim, ani skrze proroky. *II.M.28,30.

7. Protož řekl Saul služebníkům svým: Pohleďte mi ženy mající ducha * věštilo, i půjdu k ní a poradím se skrze ni. Jemuž odpovéděli služebníci jeho: Aj, žena mající ducha věštilo v Endor. *K.16,16.

8. Tedy změnil Saul odvě, oblékl se v roucho jiné, a šel sám a dva muži s ním, a přišli k ženě té v noci. I řekl: Mědle hádej mi skrze ducha věštilo, a způsob to, ať ke mně vyjde ten, kohož bych jmenoval tobě.

9. Ale žena řekla jemu: Aj, ty viš, co učinil Saul, kterak * vyhledal věšce a hadače z země. Pročež tedy ty pokládáš osidlo duši mé, abys mne o hrdlo přivrátil? *II.M.22,28.

10. I přisáhl jí Saul skrze Hospodina řka: Živť jest Hospodin, že nepřijde na tě trestání pro tu věc.

11. Tedy řekla žena: Kohož mám vyvěsti? Kterýž řekl: Samuele mi vyved.

12. A když uziela žena Samuele, zkríkla hlasem velikým, a řekla žena Saulovi takto: Pročež jsi mne oklamal? Nebo ty jsi Saul.

13. I řekl jí král: Neboj se. Což jsi pak viděla? Odpověděla žena Saulovi: Bohy jsem viděla vystupující z země.

14. Řekl jí opět: Jaký jest způsob jeho? Odpověděla jemu: Muž starý vystupuje a jest oděný pláštěm. Tedy srozuměl Saul, že by Samuel byl, a sehnuv se tváří k zemi, poklonil se jemu.

15. I řekl Samuel Saulovi: Proč mne nepokojíš, že jsi mne zavolati rozkázal? Odpověděl Saul: Uzkostimí sevrin jsem velice; nebo Filistinsti bojují proti mně, a * Bůh odstoupil ode mne, a neodpovídá mi více, ani skrze proroky, ani skrze sny. Protož povolal jsem tě, abys mi oznámil, co bych měl činiti. *Soud.10,20.

16. I řekl Samuel: Proč tedy se mne dotazuješ, poněvadž * Hospodin odstoupil od tebe, a jest s nepřitelem tvým? *K.16,14.

17. Učinilte zajisté jemu Hospodin, jakož mluvil skrze mne, a * odtrhl Hospodin království od ruky tvé, a dal je bližnímu tvému, Davidovi. *K.15,98.

18. Nebo že jsi neuposlechl hlasu Hospodina, a nevykonals hněvu přehliivosti jeho nad * Amalechem, protož učinil tobě to dnes Hospodin. *K.15,18,19.

19. Nadtio vydá Hospodin i Izraele s tebou v ruku Filistinských, a * zitra budeš ty i synové tvoji s Hospodinem v ruku Filistinských. *K.31,6.

20. I padl Saul náhle tak, jak dlouhý byl, na zem, nebo se byl ulekl náramně slov Samuelových. K tomu ani síly v něm nebylo, nebo nic nejdí celý ten den a celou tu noc.

21. Přistoupivši pak ta žena k Saulovi a uziřejši, že jest předěšen náramně, řekla jemu: Aj, uposlechna děvka tvá hlasu tvého, a

opovážila jsem * se života svého, že jsem uposlechna slov tvých, kteráž jsi mluvil ke mně. *K.19,5.

22. Nyni tedy uposlechni i ty, prosím, hlasu děvky své, a položím před tebe kousek chleba, abys jedl a posilil se, a tak jíti mohl cestou svou.

23. Kterýž odepřel a řekl: Nebuduť jísti. I přinutili ho služebníci jeho, ano i ta žena, tak že uposlechl hlasu jejích, a vstav s země, sedl na lůžko.

24. Měla pak ta žena tele tučné v domě, kteréž * spěšně zabila, a vstavši mouky, zadělala, a napekla z ni chlebu přesných. *I.M.18,6.

25. Potom přinesla před Saule a služebníky jeho, kteříž jedli, a vstavše v touž noc, odesl.

KAPITOLA 29.

Filistinsti z vojska svého Davida odbyli, 4. pro nedověřování jemu.

A tak shromáždili Filistinsti všechna vojska svá * Aletu, Izrael pak potožil se u studnice, kteráž byla v Jezreel. *K.4,1.

2. I táhla knížata Filistinská po stu a po tisících, David pak a muži jeho táhli nazad s Achisem.

3. Tedy řekla knížata Filistinská: K čemu jsou Zidé ti? Odpověděl Achis knížatům Filistinským: Zdá-liž toto není David služebník Saulův, krále Izraelského, kterýž byl při mně dnu těchto, nyrž těchto let, a neshledal jsem na něm ničehož ode dne, jakž odpadl od Saule, až do tohoto dne?

4. I rozhněvala se na něj knížata Filistinská, a řekl jemu ta knížata Filistinská: * Odesli zase muže toho, ať se navrátí k místu svému, kterýž jsi mu ukázal, a nechť netáhne s námi k boji, aby se nám nepostavil za nepřitele v bitvě. Nebo čím se zařibí muž pánů svých tento? Zдали ne hlavami mužů těchto? *I.Par.12,19.

5. Zdalíž tento není ten David, o kterémž * zpívali v houfích pléšajících, říkajíc: Porazil Saul svůj tisíc, ale David svých deset tisíců? *K.18,7.

6. I povolal Achis Davida a řekl jemu: Živť jest Hospodin, že jsi upřímý, a líbí mi se vycházení tvé i vcházení tvé se mnou do vojska. Nebo neshledal jsem na tobě nic zlého ode dne, v kterýž jsi přišel

ke mně, až do dne tohoto, ale před očima knížeť nejí vzácný.

7. Protož nyní navrát se a jdi v pokoji, a nebuděs těžký v očích knížeť Filistinských.

8. I řekl David Achisovi: * Co jsem pak učinil, a co jsi sledal na služebnku svém ode dne, v kterýž jsem počal býti u tebe, až do tohoto dne, abych nešel a neboljoval proti nepřítelům pána svého krále? *^{11 Sam. 24, 17.}

9. A odpovídaje Achis, řekl Davidovi: Vímť, že jsi vzácný před očima májma jako * anděl Boží, ale knížeťta Filistinská řečta: Nechtě neláhně s námi k boji.

10. Nyní tedy vstaň tím raněji, a služebnici pána tvého, kteříž přišli s tebou, a vstanouce tím spíše ráno, hned jakž by zasvitávalo, odejděte.

11. I vstal David, on i muži jeho, aby odšel tím raněji, a navrátil se do země Filistinské. Filistinsti pak táhli do Jezreel.

KAPITOLA 30.

David pobit Amalechitáké, 20. kořisti z nich vzal 21. a je rozbitoval.

Byl pak, když se navrátil David a muži jeho do Sicelechu, den třetí, jakž Amalechitstí byli vpád učinili k straně polední i k Sicelechu a vyhubili Sicelech, a vypálili jej.

2. A zajali ženy, kteréž byly v něm. Nezabili žádného, ani malého ani velikého, ale szajímali a odesíl cestou svou.

3. A když přišel David a muži jeho k městu, aj, vypáleno bylo ohněm, a ženy jejich, též synové a dcery jejich zajati byli.

4. Tedy David i lid jeho, kterýž s nim byl, pozdvihše hlasu svého, plakali, až již více plakati nemohli.

5. Obě * také manželky Davidovy zajaty jsou, Achinoam Jezreelitiská, a Abigail žena někdy Nábale Karmelského. *^{11 Sam. 25, 27, 28.}

6. I souzen jest David narámně, nebo se smlouval lid, aby * ho ukamenovali, (hořkostí zajisté naplněna byla duše všeho lidu, jednoho každého pro syny jeho a pro dcery jeho.) Však posílil se David v Hospodinu Bohu svém. *^{11 Sam. 17, 4.}

7. I řekl David Abiatarovi knězi, synu Achimelechovu: Medle, vezmi na sebe elod, i * vzal Abiatar elod pro Davida. *^{11 M. 27, 21.}

8. Tázal se pak David Hospodina, Fka: Mám-li * honiti lotřiky ty? A dohoním-li se jich? I řekl jemu: Hoň, nebo se jich jistě dohoníš, a své mocně vysvobodíš. *^{11 Sam. 5, 19.}

9. A tak odšel David sám i těch šest set mužů, kteříž byli s nim, přišli až ku potoku Bezor; někteří pak tu pozůstali.

10. I honil je David se čtyřmi sty mužů; nebo bylo pozůstalo dvě stě mužů, kteříž ustavše, nemohli přejíti potoka Bezor.

11. A nalezše muže Egyptského v poli, přivedli jej k Davidovi. I dali jemu chleba, aby pojedl; dali jemu také i vody píti.

12. Dali jemu též kus hrudy fiků a dva hrozny suché. A tak pojedl a okřál zase, (nebo byl nic nejedl ani nepil tři dni a tři noci).

13. Zatím řekl jemu David: Či jsi ty? A odkud jsi? Kterýž odpověděl: Rodem jsem z Egypta, služebník muže Amalechitského, a opustil mne pán můj, proto jsem stonal, dnes třetí den.

14. Byli jsme zajisté vpád učinili k straně polední Ceretjského, a v tu stranu, kteráž jest Judova, a ku polední, kteráž jest Káfeleova, a Sicelech jsme vypálili ohněm.

15. Tedy řekl jemu David: Mohli bys dověsti mne k těm lotřikům? Kterýž řekl: Přisáhní mi skrze Boha, že mne nezabiješ, a že mne nevydáš v ruku pána mého, a přivedu tě na ty lotřiky.

16. I přivedl ho, (A aj, byli se rozprostřeli po vsi té zemi, jezdouce a pijíce a provskujíce na de všemi kořistmi tak velikými, kteréž pobrali z země Filistinské a z země Judovy.)

17. Protož bil je David od večera až do večera druhého dne, aniž kdo z nich usel, kromě čtyř set mládenců, kteříž vsedše na velbloudy, utekli.

18. A tak odjal David * všecko, což byli pobrali Amalechitstí; takže obě ženy své vysvobodil David. 19. A nezahynulo jim nic, ani malého ani velikého, i z synů i z dcer, i z loupeže a ze všeho, což jim vzato bylo; všecko zase David přivedl.

20. Nadto szajmal David všecka stáda bravu i skotu, kteráž hnali předobytkem svým, a pravili: Totof jsou kořisti Davidovy.

21. Přišel pak David k těm dvěma stům mužů, kteříž byli ustali, tak že nemohli jiti za Davidem, jimž byli kazali zůstat při potoku Bezor; tedy vyšli vstříc Davidovi a lidu, kterýž byl s nim. A přistoupiv David k tomu lidu, pozdravil jich přátelsky.

22. Ale všickni, což jich koli bylo zlych a * bezbožných mezi těmi muži, kteříž chodili s Davidem, mluvili, Fkouce: Poněvažd nesli s námi, nedáme jim z kořisti, kteréž jsme odjali, toliko každému manželku jeho a syny jeho, aby vezmouce je, odesli. *^{11 Sam. 14, 19.}

23. David pak řekl: Nečinite tak, bratři moji, s tím, což nám dal Hospodin, kterýž nás ostříhal a dal vojsko, jenž vytáblo proti nám, v ruku naši.

24. A kdož vás uposlechně v té věci? Nebo jakýž bude díl toho, kterýž vysel k bitvě, takovýž bude díl i toho, kterýž hlídal břemen; rovně se dělíti budou.

25. A tak bývalo od toho dne i potom, nebo to za právo a do tohoto dne uložil v Izraeli až do tohoto dne.

26. A když přišel David do Sicelechu, poslal z těch kořisti starším Juda, přátelům svým, Fka: Teď máte dar z loupeží nepřátel Hospodinových.

27. Jem, kteříž byli v Bethel, a kteříž v * Rámat ku polední, a kteříž byli o v Jeter. *^{11 Sam. 14, 15, 16.}

28. Tež kteříž v * Aroer, a kteříž v Sefama, a kteříž v Estemo. *^{11 Sam. 14, 16.}

29. A kteříž v Rachal, a kteříž v městech Jerachmeelových, a kteříž v městech Cinejského; *^{11 Sam. 14, 17.}

30. I řem, kteříž v Horma, a kteříž v Korasan, a kteříž v Atach; 31. A kteříž byli v Hebronu, i po všech místech, na nichž býval David s lidem svým.

KAPITOLA 31.

Porážka Izraelského lidu od Filistinských.

4. kdež i Saul zabynul a syny svými.

A tak potýkali se * Filistinsti s Izraelem. Muži pak Izraelští uti-

kali před Filistinskými a padli, zbliti jsouce na hoře o Gelboe. *^{11 Par. 10, 1, 11 Sam. 28, 4.}

2. I stihali Filistinsti Saule a syny jeho, a zabili Filistinsti Jonatu a Abinadaba a Melchisua, syny Saulovy.

3. Když se pak zsilila bitva proti Saulovi, trefili na něj střelci, muž i s luky; i postřelen jest velmi od těch střelců.

4. I řekl Saul oděnci svému: Vytrhni meč * svůj a probodni mne jim, aby přijdouce ti neobrezanci, neprobodí mne, a neučiní sobě ze mne posměchu. Ale nechť odědec jeho, nebo se bál velmi. A pochytiv Saul meč, natehl na něj. *^{11 Par. 10, 12, 11 Sam. 28, 4.}

5. Tedy vida odědec jeho, že umřel Saul, natehl i on na meč svůj a umřel s nim.

6. A tak umřel Saul a tři synové jeho, a odědec jeho, ano i všickni muži jeho v ten den spolu.

7. Když pak uzteli synové Izraelští, kteříž bydliti za tím údolím, a kteříž bydliti za Jordánem, že zutkali muži Izraelští, nadto že Saul i synové jeho zatynuli, opustivše města, také utkali. I přišli Filistinsti a bydlili v nich.

8. A když bylo nazejtří, přišli Filistinsti, aby zloupili pobité; i nalezli Saule a tři syny jeho ležící na hoře Gelboe.

9. I sřali hlavu jeho a svlékli oděni jeho, a poslali po zemi Filistinské vůkol, aby to * ohlášeno bylo v chrámě modl jejich i lidu. *^{11 Par. 10, 9.}

10. I složili oděni jeho v chrámě Astarot, tělo pak jeho přiblíli na zdi Betsan.

11. Tedy uslyševše o tom * obyvatelé Jábes Gata, co učinili Filistinsti Saulovi, *^{11 Sam. 11, 1.}

12. Zdvihli * se všickni muži silni, a jdouce celou noc, sřali tělo Saulovo i těla synů jeho o se zdi Betsanské; a když se navrátili do Jábes, spálili je tam. *^{11 Par. 10, 12, 11 Sam. 28, 4.}

13. A vzavše kosti jejich, pochovali je pod stromem v Jábes, a * postliti se sedm dni. *^{11 Sam. 1, 12.}